

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za vse leto..... \$6.00
Za pol leta..... \$3.00
Za New York celo leto... \$7.00
Za inozemstvo celo leto... \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 140. — ŠTEV. 140.

NEW YORK, FRIDAY, JUNE 16, 1922. — PETEK, 16. JUNIJA, 1922.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

POGAJANJA PREMOMARJEV PREKINJENA

STAVKO SE SMATRA ZA NEIZ OGIBNO, POTEM KO SO DELAVCI ZAVRNILI HARDINGOV, ARBITRACIJSKI SVET. PREMOMARJI SO STAVILI NOVO PONUDBO. DELODAJALCI OČETAJO PREMOMARJEM, DA PR EVEČ ZAHTEVAJO.

Pogajanja glede nove plačilne lestvice med antracitnimi delodajalci ter premogarji, so bila prekinjena pozno v sredo popoldne. Do prekinjenja je prišlo par ur po konferenci, ki se je vršila po štirnajst dni trajajočem odmoru.

Do polna je prišlo, ko so delodajalci sprejeli odgovor premogarjev na prvotno zahtevo delodajalcev glede arbitracije potom komisije, katero naj bi imenoval predsednik Harding. Premogarji niso hoteli predložiti spornega vprašanja arbitraciji, ker so med drugimi stvarmi delodajalci tudi domnevali, "da je delavstvo v antracitnih rovih komoditeta ali trgovsko blago" in "ker se izključje upoštevanje človeških standardov".

Ultimatum od strani delodajalcev, v katerem se noče nadaljevati s pogajanjem, dokler bi se spornih stvari ne predložilo v arbitracijo, je bil prečitán zastopnikom premogarjev, predno se je konferenca končala. Sporočilo, naslovljeno na Johna Lewisa, mednarodnega predsednika United Mine Workers, Brennana, Kennedyja in Goldenaa, okrajne predsednike, se glasi:

— Jasnó je iz vašega odgovora na našo ponudbo neomejene arbitracije da niste pripravljeni pogajati se še nadalje z nami ali predložiti spornih zadev tribunam.

STARI ROCKEFELLER ZOPET DELI DAJME.

Auburn, N. Y., 15. junija. — Na svojem obisku tekom preteklega leta je dal John D. Rockefeller, vsakemu otroku po en dolar, letos, je pa toliko napredoval, da je dal vsakemu po en dajm. Potem, ko je obiskal vse kraje, kjer se je mučil kot otrok, se je vrnil nazaj v vas ter se vstavljal pred hotelom. Tam je zopet pričel deliti dajme, potem ko je stisnil roke svojim starij znanecem. Tekom noči se je napotil nazaj v New York.

VARČEVANJE Z DNEVNO LUČJO V ANGLIJI.

London, Anglija, 15. junija. — Varčevanje z dnevno lučjo tekom poletnih mesecev po celih angleških otokih, je postala stalna naprava, ko je poslanska zbornica večeraj zvečer sprejela tozadevno predlogo. Odredba je slična drugim uveljavljenim v starih evropskih deželah.

OPERA V SING SINGU.

Sing Sing, N. Y., 15. junija. — Tisoč jetnikov v Sing Singu je bilo deležnih koncerta v jetniški kapeli, katerega so vprizorili člani Sar Carlo operne kompanije.

Pozor!

Sorodnike in znance je zopet mogoče dobiti iz starega kraja, ker je bila dosedanja postava (triprocentna kvota) podaljšana za nadaljni dve leti. Dobiti sorodnike in znance iz kraja imajo prednost ameriški državljani in oni, ki imajo prvi papir. Kdor želi dobiti koga iz starega kraja, naj nam piše za pojasnilo; točna in solidna postrežba jamčena.

FRANK SAKSER STATE BANK
22 Cortlandt Street : New York

lu, imenovanemu od predsednika, razven če se o glavnem vprašanju, onem plač, razpravlja le v smislu revizije na vzgoraj. Prav tako primerno bi bilo, če bi v svojem arbitracijskem predlogu stavili pogoj, da naj se razpravlja o uravnavi plač le v smeri proti navzdol.

— Vi ste stavili nadaljni pogoj, da naj se k priznanju vaše unije, ki je bilo dano, doda še closed shop in check-off sistem. Mi ne moremo sprejeti omejitev, katere predlagate vi.

AMERIŠKI POSLANIK JE DOŠPEL V AVSTRIJO.

Dunaj, Avstrija, 15. junija. — Albert Henry Washburn, novi poslanik Združenih držav v Avstriji, je dospel večeraj semkaj ter se takoj podal v zunanji urad, kjer je predložil svoje poverilne listine.

POINCARE SE BO PODAL V LONDON.

Pariz, Francija, 15. junija. — Jutri popoldne bo odpotoval francoski minitrski predsednik Poincaré v London. Tam se bo posvetoval z angleškim ministrskim predsednikom Lloyd George-om o položaju. Tja ga bo spremljala tudi njegova žena.

FANT UKRADEL FILM TER HOTEL OTVORITI KINEMATOGRAF.

Cambridge, Mass., 15. junija. — Enajstletni Emanuel Ferrera je bil tako navdušen od igre nekega filmskega igralca, da je ukradel film. Prišedši domov je šel v podstrešje ter skušal vtakniti film v navadno otroško laterno magico. Tam ga je našla tudi policija, kateri je bila prijavljena tatvina filma.

ZBIRKA POŠTNIH ZNAMK PRO DANA ZA VELIK DENAR.

Pariz, Francija, 15. junija. — Tukajšnji nabiraleci znamk so plačali 400,000 frankov za znamke, ki so večinoma iz ameriških konfederiranih držav. Kupčija se je izvršila na prvi dan dražbe slavne zbirke Ferrarija de la Ronetiere. Najvišja cena je znašala 25,000 frankov za par višnjevih znamk iz Livingstona, Ala. Skoraj vse dragocenejšje znamke so kupili Amerikanci.

SALVADOR ŽALJUJE ZA SVOJIMI UTOPLJENCI.

San Salvador, Salvador, 15. junija. — Zakonodajna skupščina je določila dobo narodnega žalovanja za žrtve zadnje povodnji, ki je bila posledica naglega naraščanja dveh rek tekem velikanskih nalivov. Sprva se je domnevalo, da je izgubilo najmanj tristo ljudi življenje, a sedaj se izračunali, da žrtve ne bodo presegle številca 100.

Vihar še vedno divja. Mesto je brez razsvetljave in vode.

KARDINALU GASPARRIJU SE JE OBRNILO NA BOLJŠE.

Rim, Italija, 15. junija. — Cardinal Gasparri, tajnik papežev države, se je vrnil danes v Rim ter začel opravljati svojo službo.

RDEČA ARMADA.

Silka nam kaže Leona Trockija, vojnega ministra sovjetske Rusije, ki nadzoruje rdečo armado.

NOVI RAZVOJI V WARDOMI ZADEVI

Preiskava glede smrti mornariškega vojaka bo najbrž kmalu končana. Dve važni priči manjkata.

New York, N. Y., 15. junija. — Danes kažejo vsa znamenja, da bo velika porota iz Westchester okraja, ki preiskuje umor Clarence Petersa, opustila celo zadevo brez vsakega priporočila. Nezmožnost oblasti da dovedejo George Warda, očeta morilca, do tega, da bi se vrnil v New York ter pričal pred veliko poroto ali da bi ugotovile bivališče Mrs. Mr. Willard Curtis, tašče mladega Warda in končno splošna nepriljubljenost članov Wardove družine, da nudijo kake informacije glede temeljnih vzrokov zločina, — vse to je spravilo veliko poroto v veliko stisko.

Če bi sedanja velika porota ne dvignila obtožbe, se lahko loti okrajni pravdnik Weeks slučaja ob kateremkoli poznejšem času, če bi prišli na dan nadaljni dokazi.

James Cunningham, prejšnji detektiv, ki je navedel senzacionalno storijo glede okoliščin, ki so dovedle do umora in streljanja, bo zaslišan danes pred veliko poroto.

Cunningham je rekel, da je pripravljen povedati svojo povest, da pa ne ve, kje se nahajata skrivnostna Roberts in Jackson, katera iščejo oblasti kot važni priči.

Daljna možna pričja je neka skrivnostna ženska, po imenu Mrs. Adams, ki ima plantee rdeče lase. Namignila je, da ji je dosti znanega glede cele zadeve in da hoče govoriti z mladim Wardom v namenu, da uveljavi neko identifikacijo.

Ralph Ward, mlajši brat Walterja Warda, je ušel strogemu zaslišanju pred veliko poroto z izjavo, da je slišal od drugih o vsem, kar mu je znanega glede zločina ter okoliščin, ki so privedle do tega zločina.

Rekel je, da mu je njegov oče povedal vse o izsiljevanju, da pa noče spraviti na dan.

George Ward, oče Walterja in načelnik pekarnice, nosče njegovo ime, ni hotel danes niti razpravljati o zadevi niti izjaviti, če se bo vrnil v New York ali ne. Nahaja se v Pennsylvaniji.

WILLARD DOLEŽI DEMPSEYA STRAHOPETNOSTI.

Los Angeles, Cal., 15. junija. — Jses Willard, prejšnji šampjon, je danes javno obdolžil Jacka Dempseya, da se slednji skuša izogniti boju z njim, čeprav ga je že večkrat porval na boj.

EVROPA SE NADA MIRU Z BOLJŠEVIKI

Konferenca, ki se je sestala danes v Haagu, je našla Francijo še vedno v nesoglasju.

Haag, Holandska, 15. junija. — Cela Evropa je osredotočila danes svoja upanja na otvoritev mednarodne konference, koje naloga je uveljaviti praktične dogovore za zopetni vstop Rusije v družbo svetovnih narodov.

Izjalovljenje naporov, stoletnih v Parizu, da se organizira mednarodno posojilo za Nemčijo, je brez dvoma povečalo pesimizem, ki ga je bilo opaziti v številnih deželah glede izgledov haške konference ter njenih prizadevanj, da se sklene dogovore z Rusijo glede takih bistvenih stvari kot so krediti, postopanje z inozemsko lastnino v Rusiji ter plačanje ruskih dolgov.

Kljub temu pa je bilo opaziti tukaj med delegati veliko odločnost. Poslužiti se hočejo vseh sredstev, da dosežejo uspehe, katerih govorska konferenca ni mogla doseči.

Določeno je bilo, da se bodo delegati glavnih dežel z izjemo Rusije zbrali v mirovni palači ob pol treh popoldne ter pričeli s svojim delom, ki bo obstajalo v tem, da bodo preštudirali program, katerega bodo nato predložili ruski delegaciji na sestanku dne 26. junija.

Čeprav izjavlja Holandska, da nima želje ali namena voditi konferenco, bo imel vendar holandski minister za zunanje zadeve otvorilni nagovor kot začasni predsednik, pozdravil delegate kot goste ter dal izraza odkritosrčnim željam Holandske, da bi bila konferenca uspešna.

Glavno zanimanje se osredotoča krog poskusov, da se izenači ter spravi v socialen način približati se sovjetski delegaciji.

Kot vse kaže, Francija še sedaj ostaja pri svoji genovski zahtevi, da morajo dati boljševidni primerna jamstva, predno bo mogoče obnoviti odnose z Rusijo.

Francija nasprotuje sovjetskemu memorandumu, ki je bil predložen 11. maja, ki je napadal kapitalistične sisteme v drugih deželah ter dolžil te narode, da izvršujejo številne stvari, kot naprimer konfisciranje imetja istotako kot boljševidni. Francozi zahtevajo, da morajo sovjeti umakniti ta memorandum, še predno bi se pričela oficijelna pogajanja.

Anglija in Italija pa sta očitno pripravljene zasledovati bolj spravljivo politiko. Ko bodo stopili delegati v mirovno palačo, bo eden prvih predmetov, ki ga bodo zagledali, mramornati kip Carnegija nad velikimi stopnjicami.

PIVO IN ŽGANJE NA AMERIŠKIH LADJAH

Lasker je odgovoril na obdolžitve starega Busha, da bodo še naprej prodajali žganje.

Washington, O. C., 15. junija. — Pismo Avguta Busha, v katerem dolži vlado, da se je lotila butlegarskega posla, ko prodaja pijačo na ameriških ladjah izven meja treh milj, je predstavljal skoraj izključni predmet pogovorov v Washingtonu.

Suhači v kongresu so takoj pričeli z gibanjem, da se sprejme postavo, ki bo prepovedovala uporabo pijače v katerikoli obliki na katerikoli ladji z ameriško zastavo in to kljub ugotovila načelnika ladijskega urda, Laskerja. Da ne more ameriška trgovska mornarica tekmovali z inozemskimi parobrodskimi družbami, če bi bila suha postava izvedena na teh ladjah.

Najbolj bo pa prizadeta predloga predsednika Hardinga, ki se tiče podpore za trgovsko mornarico. Suhaški člani kongresa izjavljajo, da ne bodo dovolili nobene podpore za ladje, na katerih prodajajo opojne pijače.

Načelnik Lasker je objavil odgovor na obdolžitve Busha ter rekel, da bodo še naprej prodajali na ladjah pijačo, dokler ne bo proglašeno najvišje sodišče, da je ta prodaja nepostavna. Dodal je še, da se je družinsko imetje Busha ustanovilo po nekem tesnem prijatelju kajzerja in da bi sedanje gibanje, da se spodi ameriške ladje z morja le ugajalo nemškim prijateljem Busha.

ENAJST ŽELEZNIČARSKIH UNIJ JE GLASovalo ZA ŠTRAJK.

Chicago, Ill., 14. julija. — Izvrševalni odbori enajstih velikih železničarskih unij, ki so v zvezi z Ameriško delavsko federacijo, je izjavilo, da je en milijon dvestotisoč članov glasovalo za štrajk. Samo deset odstotkov delavcev je bilo proti štrajku.

Moskva, Rusija, 15. junija. — Na predvečer haške konference so sovjetski uradniki informirali poročevalca Ass. Press, da borusko stališče na tej konferenci isto kot na genovski. Edina koncepcija, katero morejo dati sovjeti inozemskemu kapitalu, bo ona, na temelju zadnje sprejetih postav, tikajočih se privatne lastnine v Rusiji. Karol Radek je izjavil: Haška konferenca bo pomenjala preje oviro kot pa pomoč, kajti ne bo se medsebojno razpravljalo o problemih, temveč le ustvarilo novo združeno fronto kapitalizma.

PREMOMAR UBIT, DVA RANJENA

GOVERNER DRŽAVE UTAH JE PROGLASIL VOJNO PRAVO TER POSLAL ČETE NA LICE MESTA PO NAPADU NA VLAK. NAPADALCI SO POBEGNILI V GORE. — TUDI V INDIANI JE ZAČELO VRETI.

Salt Lake City, Utah, 15. jun. Neki rovski stražnik, po imenu Welb, ki je bil ustreljen in ubit in Lewis, generalni upravitelj Standard Fuel Company v Standardville, Utah ter neki neidentificirani grški premogar sta bila ranjena, ko so ljudje streljali iz zasede na železniški vlak, v katerem se je vozilo devet premogarjev v kompanijski rov.

Vlak, ki je bil last Utah Railway Company, je bil napaden iz zasede v bližini Jacobs, soglasno s poročili. Superintendent Lewis je posloval kot strojevodja, potem ko je običajno posadka zapustila vlak, ko je izvedela, da se namerava odvesti v rov ljudi, ki naj bi stopili na mesto stavkarjev.

Napadaleci, o katerih izjavljajo mirovni uradniki v Standardville, da so bili pristaši stavkarjev, so pričeli streljati na vlak z obeh strani. Po streljanju so pobegnili v gričevje ter so jih zasledovali na kratko razdaljo pomožni šerifi in rovski pazniki.

Kakorhitro je izvedel governer za ta napad, je poslal na lice mesta državno milico ter izdal proklamacijo, s katero se uveljavlja vojno pravo v premogarskem ozemlju Carbon okraja.

Terre Haute, Ind., 15. junija. — Ljudska množica, katero se je cenilo na približno 400 ljudi, je večeraj odpotovala od tukaj v avtomobilu, potem ko je izjavila, da bo zaprla slehri rov, ki se vedno obratuje med Terre Haute in Brazil, deset milj istočno od tukaj. Ljudje so se ustavili prvič pri Jonesovu v vližini Stanton, kjer

so dva tovorna avtomobila, naložena s premogom, preobrnilo ter razmetali premog po cesti.

Ljudje so razorožili dva paznika v Jonesovu. Nato so tudi obškali Robert Hughes rov, pet milj od Terre Haute, a našli rov prazen.

BERLINSKI ŽEPNI TATOVANI NA DELU.

Berlin, Nemčija, 15. junija. — V zadnjem času je postalo veliko ameriških turistov žrtev žepnih tatov. Zadnja žrtve je neki Hughes, trgovec iz St. Louisa, kateremu je zmanjkalo iz žepa 2500 dolarjev, ko se je nahajal v Luna parku, največjem berlinskem poletnem vrtu. Policija upa priti tatovom na sled potom novih bankovec po 500 dolarjev, ki jih je imel Hughes pri sebi. Tekom zadnjih treh tednov je bilo na ta način okradenih več kot dvajset Amerikancev.

PREDSEDNIK LEWIS SVARI PRED POMANJKANJEM PREGOMO.

Springfield, Ill., 15. junija. — Predsednik U. Mine Workers of America, John L. Lewis, je izjavil danes:

— Ameriki je začelo zmanjkovati premoga. Na podlagi tega dejstva se mora v najbližji bodočnosti začeti konferenca med majnariji in premogarskimi baroni.

Pomanjkanje premoga ogroža cel narod.

DENARNA IZPLAČILA

V JUGOSLAVIJI, AVSTRIJI, ITALIJI in ZASEDEMEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah

Včeraj so bile naše cene sledeče:

Jugoslavija:
Razpoštilja na zadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovni urad in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu; Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pač za hitro izplačilo najugodnejše.

300 kron	\$ 1.30	1,000 kron	\$ 4.00
400 kron	\$ 1.70	5,000 kron	\$20.00
500 kron	\$ 2.10	10,000 kron	\$39.00

Italija in zasedeno ozemlje:

Razpoštilja na zadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opotiji in Zadru.

50 lir	\$ 3.10	500 lir	\$27.00
100 lir	\$ 5.60	1000 lir	\$53.00
300 lir	\$16.20		

Za pošiljave, ki presegajo znesek dvajsettisoč kron ali pa dvatisoč lir dovolujemo po možnosti še posebni postop.

Vrednost kronam, dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in neprizakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Mi računimo po ceni onega dne, ko nam dope poslani denar v roke.

Avstrija:

V Avstriji izvršujemo izplačila potoz "Adriatische Bank" na Dunaju samo v ameriških dolarjih, katere se lahko zamenja tam jako ugodno za kroce. Več pojasnila najdele nižje v tem oglasu.

V Jugoslaviji, Italiji in zasedenem ozemlju izvršujemo izplačila tudi v efektivnih dolarjih, ali z drugo besedo, v gotovem ameriškem denarju.

Na nakaznici ali v listu naj bo vidno napisano, da se ima izvršiti izplačilo v dolarjih.

Poleg zneska, ki naj se izplača v ameriškem denarju, se nam mora poslati tudi za poštino in druge stroške kakor sledi:

Za izplačila do \$10.— po 50 centov, za izplačila od \$10.— do \$50.— po \$1.—, za izplačila, ki presegajo znesek \$50.— po 2 centa od vsakega dolarja ali po \$2.— od sto.

Ako biva naslovnik v kraju, kjer Jadranska banka nima svojega urada, da bi mu došlo na mesto izplačila, mu jih pošlje v denarnem listu na zadnje pošte. To je najsigurnjši način nakazila, da dobi naslovnik resnično v roke ameriške dolarje, katere lahko potem proda, kjer mu najbolj kaže.

Od kar je Jugoslovanska vlada omejila prodajo svoje valute na "Narodno banko", pa si posebno koristno podljudati tja dolarje, ker se dobi v New Yorku mnogokrat za dolar več kron ali dinarjev kot v Jugoslaviji.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK
22 Cortlandt Street New York, N. Y.

(Advertisement)

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
Slovenian Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers
28 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenim nedelj in praznikov.

Za celo leto vnaša 100 \$	Za New York za celo leto 75.00
Za pol leta 50.00	Za pol leta 37.50
Za štiri leta 175.00	Za štiri leta 130.00

GLAS NARODA

(Voice of the People)
Issued Every Day Except Sundays and Holidays.
Subscription Yearly \$2.00

Advertisements on Agreement

Doplat brez podpla in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovni pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslednika.

GLAS NARODA

28 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2878**STALIŠČE POINCARREJA.**

Poslanica francoskega ministrskega predsednika, Poincarreja, na zavezniške sile, predstavlja predlog, da naj nikdo ne stopi več v pogajanja s sovjetsko Rusijo.

Zahteva, da naj kot uvodni korak sovjetska vlada prizna vse dolgeve starega režima, tako predvojnne kot vojne dolgeve in da mora brezpogojno vrniti vso lastnino, ki je bila preje last inozemcev v Rusiji, kjerkoli mogoče ali povrniti izgube, katere so trpeli inozemci na svojem imetju v Rusiji.

V povratek za vse te koncesije pa ne nudi Francija ničesar drugega kot certifikat moralnega odobrenja, ki bo mogoče napotil ali pa tudi ne posameznike, da bodo nudili kredit ruski vladi ali pa organizacijam, organiziranim pod njeno zaščito.

Kako bomo je upanje na tak kredit, je razvidno iz naslednjih razmislekov. Dolgovi, katere naj bi prevzela ruska sovjetska vlada, so tako veliki, da bi vzeli njen kredit tako popolnoma kot je velikanska vojna odškodnina vzela kredit Nemčije. Tudi če bi bila ruska sovjetska vlada absolutno stalna, bi noben previden nalagalec denarja ne nudil kredita na tako maso obveznosti kot se jih zahteva od Rusije. Tudi ni nobenega vzroka za domnevanje, da bi sedanji ruski vladi sledil konservativen režim, s katerim bi hoteli imeti posla inozemski nalagalec denarja. Politika Poincarreja ni politika miru, temveč politika vojne.

Številni Amerikanci so brez dvoma mnenja, da temelji naziranje Poincarreja, čeprav ne-realistično in izbežno, na neke vrste abstraktni pravici. Francoski državljani so v dobri veri investirali svoj denar v Rusiji in njih pravni naslov, kot se domneva, je prav tako dober kot oni drugih privatnih lastnikov v katerikoli deželi. Pri tem pa se pušča popolnoma vnevar okolščine, vspricho katerih je postala Francija nalagalka denarja v Rusiji.

V namenu, da vzdrži svojo pozicijo kot velika sila proti Nemčiji, ki je postajala vedno bolj mogočna, se ni Francija le zvezala z Rusijo, temveč doprinesla tudi katekole žrtve, ki bi bile potrebne, da se opremi Rusijo z municijo, oboroževalnimi industrijami ter stratežnimi železnicami.

V pospeševanje svojih političnih ciljev je stavila francosko vlada vlači carja na razpolago vso varčevalno silo francoskega naroda. Ni ga človeka, ki bi rekel, da ni bila ta politika upravičena s francoskega nacionalističnega stališča.

Če bi Francozi ne zgradili ruske sile, bi bil kajzer, ne pa Clemenceau, ki bi diktiral mirovne pogoje.

Francozi imajo že sadiče svojega investiranja v tem, da se jim je vrnilo Alzacijo in Lorensko in da so uveljavili francosko vojaško hegemonijo po celi Evropi.

To seveda ni noben vzrok, zakaj bi ne skušali dobiti nazaj svojega denarja iz Rusije, a v svojih prizadevanjih, da odpravijo sedanje vladarje Rusije ter spravijo svoje lastne protežirance na odločilna mesta, so šli predaleč. Javno in brezobzirno so napovedali vojno sovjetski vladi, a bili pri tem grdo poraženi. Vojna ne uničuje iz potrebe privatnih lastninskih pravic, a stvar uravnave med nasprotnima si strankama je, da se take pravice nanovo uveljavi po končani vojni.

To je čista resnica glede francoskih pretenzij in poskusov, da iztirjajo iz Rusije dolg, katerega je napravila ruska carska, povsem neodgovorna vlada.

ZORMANOVE PESMI.

Povsem slučajno, mislim, da jo je poslal Mr. Walter Predovič, mi je prišla v roko nova izdaja Zormanovih pesmi.

O slovensko-ameriški pesniku Zormanu je precej navdušeno poročalo tukajšnje slovensko časopisje in pisatelj Ivan Lah v ljubljanskem "Slovenskem Narodu". Vsakdo je imel zanj pohvalno besedo.

Tudi jaz sem bil izpregovoril tačas o njem ter naravno pristavil, da bi lahko dalje ponesel ime in sloves ameriških Slovencev, če bi se lotil prevajanja biserov slovenske umetnosti.

Prevajanje pesmi v drugi jezik je težavna in naporna stvar.

Kdor hoče prevajati, mora biti v prvi vrsti pesnik, v drugi vrsti pa mora temeljito poznati vse skrivnosti jezika, v katerega se loti prevajati.

Ne vem, če je čital Mr. Zorman dotično mojo pripono.

Če jo je in če se je celo po nji ravnal, je izvanredno laskavo zame.

V knjižici je namreč pristavek pesmi, prevedenih v angleščino.

Zatopil sem se vanje in sem se čudom čudil.

Predno sem dobil to knjigo, sem bil prečital eno samo njegovo v angleščino prevedeno pesem, namreč "Zvonikarjeva", in na njeni podlagi sem bil izrekel svojo objektivno sodbo.

Sedaj jih je pa v knjigi cel pester šopek z razveseljivo obljubo, da jih bo v prihodnje še več.

Vrste se od Prešernove "Luna sije" pa v našo moderno do Sardenkovi, Medvedovi in Župančičevih.

Prijetno me je presenetila Župančičeva "Duma".

To je pesem vseh pesmi. To je naše skrivno razodetje, ki je bilo vsem nam v sreih očito, pa je bilo treba mojstra Župančiča, da nam ga je z besedo prečudežno razodel.

In velika nadarjenost Mr. Zormanu nam je omogočila, da jo lahko pokažemo Amerikancu v angleščini, da bo videl v nji trpečo dušo našega naroda, da mu bo pričarala na oko bolesti in prelesti naše domovine.

Vsak, kdor ima otroke, naj jim kupi to Zormanovo knjigo. Iz nje naj se nasrkajo lepote naše poezije.

Če ima res kdo pravico, imenovati se kulturnega pionirja slovenskega naroda v Ameriki, naj nosi ta častni naslov Mr. Ivan Zorman.

Kajti on ga v polni meri zasluži.
Hvala mu!

Dopisi.

Davis, W. Va.

Zadnjič sem čital dopis iz West Virginije, v katerem dopisnik omenja tukajšnje stavkokeže. Zali bog, da so njegove besede le preveč resnične. Dosti jih poznani, ki so prisegali na unijo, kakorhitro je pa izbruhnil štrajk, so pa šli skebat. Mi jih dobro poznamo in bodo v naših sreih dobro zaznamovani. Ali jih ni sram, ko jih morajo spremljati deputy-šerifi na delo? Mi štrajkarji smo pa sklenili vztrajati do konca. Mi ne bomo odnehali, dokler ne zmagamo. Slovenci, bodimo kakor veriga, pa bo zmaga na naši strani!

Strajkar.

Walsenburg, Colo.

Ne morem vam popisati, kako nas preganjajo zavedne premo-garje. Dvakrat v enem tednu sem se moral sedeti, prej pa 7 mesecev nisem niti centa videl, ker ta pre-mogorov je nehal obratovati 15. novembra. Zdaj 1. junija je začel spet obratovati, seveda s stavko-kazi. Zaveden premo-gar ne bo šel delat. Mislim, da je tukaj v južni Coloradi 90 procentov nezavednih. Ker se tukaj ni dosti stavko-kazov, pridejo iz drugih držav delat. Ko sem jaz prostor pustil, jih je bilo kar 10 za moj prostor. Tako, vidite, napreduje južna Colo-rada. Tukaj se zdaj dela s polno paro, seveda zdaj, ko je stavka, potem bo pa vse počivalo.

Z lepim pozdravom ostanem vaš naročnik.

Mecoli, P. O. Claridge, Pa.

Gotovo se bodo nekateri rojaki čudili imenu zgoraj imenovane naselbine. Well, to je novi del klariške naselbine, ki je kakke četr-t ure hoda oddaljen od nje. Obstojta že kaka tri ali štiri leta in večina iz kompanijskih hiš, last Westmoreland Coal Co., katerih je nekaj čez 150. Naseljene so bile večinoma z Poljaki, Slovaki in z nekaterimi Slovenci ter Hrvati, katerih je bilo vseh skupaj kakih sto. Kompanija jim je postavila lastno šolo, ter tudi drugače skrbela, da je ta nova nasel-bina (bloks) izgledala kot prave-ato mesto. Pošto se je pa dobi-valo iz Harrison, iz Claridge, ker sta oba kraja nedaleč oddaljena. Bili smo zaposleni v rovu, kateri je še popolnoma nov. Pravijo, da je bil pričet 1917. V njem je precej mckro in tudi precej tiste škrlevine (šleta), ki je debel in trd. Za časa dobrih časov se je precej zaslužilo ker plačalo se je od vsega, kar smo bili primorani posebej narediti. Ko so pa prišli slabi časi, se je pa nas tu in tam prikrajševalo kjer se je moglo. To so delali kot se sliši samo bosji brez vednosti kompanije, na lastno roko. Seveda vzamemo to na-znanje, kako pa je bilo v resnici, tega izmed nas nihče ne ve. Toda reči moramo, da kompanija sama

oziroma superintendent ni bil pre-napačen človek za naše ljudi. Do-bili smo v primeri več kot se je dalo ljudem drugod za enako de-lo. Gledal je v prvi vrsti na to, da so delavci bili zadovoljni.

Prišel je april in žnjim tudi štrajk, kateri trajal še danes. Kot znano, Westmoreland ni bil po-prej organiziran, tako je lahko u-mevno, da smo delali kar naprej. Vedeli smo, da je naša dolžnost nekaj pričeti dasiravno so bili na-ši so-delavci Slovaki in Poljaki glupi v tem oziru. Nekateri so se izgovarjali na prejšnj štrajk, drugi na drugo. Kaj nam je preosta-lo? Združili smo se v tem z kla-riškimi Slovenci in skupno agitirali od hiše do hiše in sploh po-vozd, kjer se je dalo. Pri tem se-veda so nam pomagali umijski or-ganizatorji in 17. aprila je Mecoli odlozil svoje pike in lopate, in čez dva dni mu je še Claridge sledil in drugi rovi v okolici. Pričelo se je na to nas izganjati iz kompa-nijskih hiš, katere smo tudi iz-praznili in se preselili v bližnji Claridge, Harrison City in tudi na Pleasant Valley. Ostalo jih je le par, kateri so nadaljevali de-lo, katero smo mi pustili. K njim so prišli še razni drugi iz daljnih krajev, katerih mi ne poznamo, ker jih nikdar ne vidimo, tako da danes število vseh broji kakih 70, to je nekako tako kot v Claridgu. Ali to so dobri delavci, ne leuili kot oni v Claridgu. Nalože vsaki dan 10-14 flicev premo-ga. Ko bi bili povsod taki delavci, bi mo-rali štrajkarji računati z njimi. Ampak hvala Bogu, to je samo tu-kaj. Pogledite pa drugim, videli boste na pol prazne flece, ki že tedne in tedne stoje pod tipeljni.

Mecoli, t.j. je naselbina, o ka-teri pišem, je tudi dobro zava-rovana, kakor so druge kempe z raznimi čuvaji. V njo ne sme nik-do razen zdravnik in štacumarja iz bližnjega mesta, ki ima v nje; svojo štacuno. Tako ta naselbina, ki je od nas sedaj zapuščena, se tudi mirno zadrži. Pri tem misli-slimo na nas ki smo se morali iz-seliti. Kako pa je pri drugih, ki so v njej, nam nič mar ne gre.

Torej to naj bo dovolj o nasel-bini, ki tudi sliši na ime Cla-ridge, kar se tiče nas Slovencev, ki dobivamo pošto tam. Drugim je pa Harrison City bolj priljub-ljen.

Čujemo ravno sedaj, da se naša stavka bliža svojem koncu. Mož-je ki imajo usodo premogarjev v Washingtonu v rokah, se bodo že pobotali med seboj za naše kožu-he. Ostalo bo najbrže pri starem. Kot se vidi, v umijskih rovih se jim bode priznalo do mala vse, razen plače, o kateri pa zelo dvo-mimo, da bi se jo premogarjem

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Peter Zgaga

Naslednika indijskega ustaškega voditelja Gandhija so Angleži za-pri-li.

Ker je dotično poročilo dospelo iz Lucknowa, sem koj vedel, da bo nekaj takega.

Skeb je sesavec, pa kljub temu med trote spada. Tako v dušev-nem kot v delavnem oziru.

V zadnji "Edinosti" sem čital veliko reklamo za novomeški kle-rikalni listič "Sedanost".

Tam je bilo izrecno rečeno: — Vsak zaveden ameriški katoliški Slovenec bi se moral naročiti na ta list in poslati en dolar za na-ročnino.

"Edinost" sem odložil in vzel "Sedanost" v roko. V njej sem čital notice, da je to zadnja šte-vilka, češ, da je list prenehal iz-hajati.

Česar se Skaza loti, je že na kantu ali pa kmalo pride na kant.

"Možak znorel", pravi naslov v listu. To ni vendar nič novega.

Če bi kdo v sedanjem času, v dobi prohibicije, v vodi utonil, bi bila vsa drugačna, vsa bolj čudna stvar.

V New Yorku se večkrat pripe-ti, da kaka ženska pretepe svoje-ga moža. Zadeva pride pred sodi-šče, in sodnik jo ponavadi zapre za par dni.

V New Yorku se večkrat pripe-ti, da kaka ženska ustrelji svoje-ga moža. Zadeva pride pred sodi-šče, in sodnik žensko vselej opro-sti.

Ob Volgi na Ruskem je preti-la lakota 30.000.000 ljudi. Zdrže-ne države so jo premagale z ži-vili.

To je najpomembnejša in naj-bolj častna zmaga Združenih dr-žav izza njihovega postanka.

Miljonar Ward je prijavil sodi-šću, da je ustrelil bivšega vojaka Petersa, že na podlagi same te iz-jave bi ga morali spraviti v ka-žot. Toda ne. Sodišče mu pravi: Dokaži, da si ga res ubil.

Če se Wardu ne bo posrečilo na-vesti natančne ure in prostora, kje in kdaj je ustrelil Petersa, ga bo morda sodišče kaznovalo za-stran krivega pričanja s par dol-larji globe in ga potem z vsako-vrstnimi opravičili izpustilo na presto. Prisega, da ga je ubil, ne bo nič pomagala.

Ker že govorim ravno o justici, še en primer, ki ga menda nima para v zgodovini.

V Zagrebu je bilo, pred par de-setletji, Hrvatom je vladal kra-ljev namestnik madžarski ban Kuen Hedervary. Domoljubom je začel predsedati. Šli so, dva ali tri-je poslanci, ter so mu na javnem prostoru dobrodu očevalji zad-njo plat.

Sodišče je poslance zaprlo. Tam so s prisego potrdili, da so kralje-vega namestnika res obrcali. So-dišče jih je zaprlo zastran krive prisega, kajti zornikom se je zde-lo nevrjetno in nemogoče, da bi se predrznil kdo namestnika sa-mega kralja dotakniti se z navač-nim čevljem na vsega spoštovanja vrednem delu telesa.

Vsak previden vlagatelj vpošteva pri na-ložitvi svojega denarja

Sigurnost in dohodek

Vložite Vaše prihranke pri nas na

"Special Interest Account"

ker uživata prednosti in polni meri. SIGURNOST vloge Vam je zajamčena v pokritju z naj-boljšimi ameriški bondi, čisti DOHODEK pa izmaša 4% na leto.

Vloge se lahko začnejo s \$5.—, vse nove vloge, ki se vložijo do 10. julija obre-stujemo že od 1. julija t. l.

Glavno zastopstvo
JADRANSKE BANKE

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York City

Jugoslavanska Katol. Jednota
Ustanovljena 1. 1898 Inkcporirana 1. 1900
GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odbor:
Predsednik: RUDOLF PERDAN, 938 N. 185th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 108, Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISZNER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BRODICH, Ely, Minn.
Blagajnik neplačanih smrtin: JOHN MOVERN, 624 N. 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

Vrhovni skravnik:
Dr. JOS. V. GRAHEK, 648 E. Ohio Street, N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadsvetnik:
MOHOB MLADIČ, 2608 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Poročni odbor:
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, 2912 Beacon Ave., Seattle, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Skrbuvalni odbor:
VALENTIN PIRC, 519 Meadow Ave., Rockdale, Joliet, Ill.
PAULINE ERMENO, 639 — 8rd Street, La Salle, Ill.
JOSIP STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARO 706 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".
Vse stvari tiskajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne politija-tvo naj se pošilja na glavno tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika poročnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spravevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslavanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom na obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajnika bližnjega društva J. S. S. S. Za ustanovitev novih društev se pa obrabi na gl. tajnika. Nove društvo se lahko ustanovi s 8 člani ali članicami.

Iz Slovenije.

Občinski lovi v mariborski oko-

lici

so bili svoječasno tomišče germa-nizatoričnega delovanja maribor-skih nemških veljakov med našim ljudstvom. Po prevratu je prišlo sicer nekaj teh lovov v slovenske roke, mnogi pa se nahajajo še vedno v rokah naših najzagrave-nijih sovražnikov, kakor dr. Mraulaga itd., ki razširjajo med našim ljudstvom nezadovoljstvo s sedanjimi razmerami. Želeli bi, da bi se mariborski Slovenci pra-vočasno pobirgali za te love. Novo ustanovljeno lovsko društvo v Mariboru ima lepo priliko, da iz-vrši važno narodno delo.

Gasilno društvo na Ježici
je slavilo dne 7. maja dvajsetlet-nico svojega obstanka.

Spremembe v državni službi.

Inspektor 3. razreda v minist-rstvu za šume in rude Koprivnik je pomaknjen v 2. razred. Za vis-jega poštnege oskrbnika v 8. čin. razredu je imenovan Cvetoč Bo-žič v Bohinjski Bistrici, v 9. čin. razredu so imenovani inž. A. Rus in inž. Fran Miklavčič v Ljubljani ter inž. Henrik Reje in inž. Fr. Sevnik v Bohinjski Bistrici. Spre-jeta je ostavka računskega oficij-ala Josipa Hohnjeca v Zagrebu. Umirovljen je inž. 2. razreda Mi-hajlo Mihor. Umirovljena je tudi tajnica Alojzija Štebi pri social-nem skrbstvu v Ljubljani in Vik-tor Sega v Ljubljani.

Imenovanje v državni službi.

Tajnik pomorske oblasti v Ba-kru dr. Aleksander Primožič je imenovan za referenta odseka za pomorsko brodarstvo v promet-nem oddelku ministarstva saobra-čaja (prometa).

Izvoz našega sadja in sadjarska razstava.

V St. Jurju ob južni železnici se je vršilo dne 18. maja zboro-vanje Sadjarskega društva za Slo-venijo. Zborovanja se je udeležilo več sadjarskih strokovnjakov in so se storili važni sklepi glede predpriprav za izvoz sadja, ki obe-

ta letos dobro letino. Sadje naj se izvažajo pod znakom "slovensko sadje". Sklenilo se je tudi, da se v oktobru priredi velika sadjar-ska razstava.

Sokolska akademija v Mariboru.

Iz Maribora poročajo: Maribor-ski Sokol je 6. maja zvečer s po-sebno sokolsko akademijo prosla-vil 60letnico Sokolstva in ta pro-slava je bila v vsakem oziru prvo-vrstna. Akademija se je vršila v veliki dvorani Narodnega doma, polni zavednega in za vsako na-rodno stvar vnetega občinstva, ki je prisrčno in ravnodušno posloka-to izvajanjem članov, članice in naraščaja. Krasen je bil pogled na krepke vrste mož, mladeničev in deklet pri strmnem izvajanju pro-stih vaj. Vsakdo je moral sprevi-deti, kako velike važnosti je za naš narod sistematična telovadba. In Sokol ne goji samo telovadbe. Sokol vzgaja značaje. Sokol je najvažnejša naša narodna organi-zacija, ki bo delala čudože, kadar pride čas, ko se bo moglo reči: Kdor Jugoslovan, ta Sokol! Mari-borski Sokol je zelo delaven in pokazuje tudi zelo lepe uspehe. Naraščaja, dobrega naraščaja ima čez tisoč! Samo prostorov nima in malo kje je potreba po posodnem Sokolskem domu tako evidentna, kot ravno v važni postojanki na naši severni meji Mariborski So-kol mora dobiti svoj dom, da lah-ko še močnejše razpne svoja krila na severni meji, da postane moč-no središče vseh onih nacionalno-čutečih, ki se zavedajo potrebe in-tenzivnega in vsestranskega naci-onalnega dela v dravski kotlini.

ADVERTISEMENTS.

NEWYORSKI FARMERJI!

Ali je kje v bližini New Yorka kaka slovenska farmerska druž-i-na, ki bi sprejela tekmo poletja na počitnice Slovencev s tremi otroci. V odgovorih označite kraj in koliko zahtevate na teden. — Pomdibe pošljite na A. Z. "Glas Naroda", 82 Cortlandt Street.

(16-17-6)

Vladimir Levstik:

VIŠNJEVA REPATICA.

(Nadaljevanje.)

"Samo Vidin je nov", mu je oporekla žena s plašno grajo, "omladnji klobuček za ubogih dvajset kron; dekle vendar ne more hoditi po tri leta v eni vehi. Moj stari je bil popravljen, okuzmano pero sem dala prešiti, in trak... Se trideset kron ni vredna moja pravica pri hiši, za pet Kriševih ran."

Pohlina se je udaril v ozke prsi:

"Kdo govori o denarju? Ugled dostojnost, morala v hiši, to je tisto! Ali naj poreko ljudje: njegova žena in hči se šemita kakor dve avši — da ne pravim drugače? — Pod našo streho ne bo modnih budalosti, ničemurnega spakovanja in purgarskih primordij, dokler Pohlina živi; noblesa je pobeljen grob; komaj vzdigneš pokrov, že smrdi do neba po brezvestnosti, napuhu in verolomstvu... Enakost," je njul čuteč, da je našel pravo struno, "enakost naj velja za vse; kolikor časti enemu, toliko drugemu, ne več in ne manj! Ali te ni sram kupovati klobukov, ko druge dobre matere in poštene gospodinje še cele srcaje nimajo na sebi, pa so vendar zadovoljne in ponosne — ponosne! V moji rodbini, draga žena, bo pihal od zdaj znanprej demokratiški veter; mi nismo knezi, ne dvorni svetniki, ne mihači kakor Smučiklas, Grabunec in drugi taki domišljivi milijonarji. Peter Pohlina ni katerišbodi teleban, ampak cesarski profesor, naprednjak, demokrat in socialist; da veš, Ana, socialist, in tudi volil bo s socialisti. Sploh pa ni kupiš še jutri rdečo kravato, zakaj tvoj mož ni baba, da bi tažil prepričanje pred temi prevzetnimi puhoglavci. In kdor ne misli biti naprednjak, demokrat in socialist, tistega zapišem v — tistega zmeljem v prah in pepel!" je zautil kakor stekel, videč, da se je Vida nasmehnila pomoti. Nato se je zavrtel na levem podpetniku in tresnil z vrati za seboj.

Ko je utihnil njegov korak na stopnicah, se je hčeri mahoma zjama obraz; burno je objela gospo. Ano ter stekla s klobukom k zvalu.

"Socialist!" je ponavljal mati, s prstom na čelu, gledaje v duhu dvoje Pohlina; enega za barikadah, drugega v norišnici. Kateri je bil pravi?

Peter Pohlina je dospel v kavarno, obesil klobuk in palico, prezl visokostno pikolov dozemeljski paklon ter sedel k svoji mizici. V trenutku se je kadila pred njim škodolena zloglasne brozre, ki je točijo naši strupovarji za črno kavo; prišla je dišeča viržinka, lepo zapaljena, z napol izrto stamico; odmaknjeni stol je pokrila grmda česapisov, od "Ljudstva" in "Slovenije" do nemških judovskih listov in karikaturnih s polnagimi ritastimi bitji, predstavljajočim fine vlačuge po dumajskem vkusu. Profesor je brskal.

"In 'Rdeči plamen'?" je ogorčeno kliknil natakarku. "Vsak dan hočem brati izvrstni, pošteni ta časopis!"

Kljubovalno ga je razgrnil, da se je videl naslov po vsej kavarni, ter se zaglobil v male vesti.

"Joj, gospod-kolega, kam zapišemo to revolucionarno zanimanje?" ga je zmotil simpatični glas Milana Križaja, tempojavolavsega presneha in predolgega tridesetletnega mladeniča s krotkimi očmi in košenim, pegastim licem, ki se je približal od sosednje mize. "Socialistov doslej niste marali, ako pomnim prav."

"Hudo se motite ljubi moj. 'Rdeči plamen' zastopa modre nazore in je že davno moj najljubši list," se je zlegal Pohlina, pokroviteljsko motreč suplentna skozi naočnike. "Kdo ne bi simpatiziral z njimi, prosim vas? Pravičnost se je zmerom rdeče barve. Celi svet je bil pri pritiskom kapitalizma, fevdalizma, birokratizma in preobjedene buržoazije — te besede je prebral dobesedno iz 'Rdečega plemena' — 'in Peter Pohlina ne bi čutil tega? On, ki zagovarja vselej in povsod najsvobodnejše geslo? Še v njihovih vrstah me boste videli, na stara leta, z nageljnom na prsih; še na shodih utegnem kdaj govoriti in klicati človeštvo v boj zoper tri-

noštvu krivičnega mamona. Lihberte, egalite, fraternite — z aristokrati, pravimi in namisljenimi, rojenimi in storjenimi, pa brz na kandelabre!"

Križaj je tiščal roke v nabrekle žepce svojega ponošenega rjavega sukniča in strme poslušal take besede iz profesorjevih ust. Poznal ga je, da v ožjem krogu rad spušča tired, ali to je bilo vendar preveč jakobinstva za sivo glavo. — Zmedeni skok od mamona do aristokratov na kandelabrih ga je usupil tem bolj, ker ni mogel slutiti, da velja samo nezvestemu Smučiklasu.

Nasproti je sameval eleganten mlad tujec pri uradnem listu in športnih obzornikih. Dasi je bil naročil svojo kavo po nemško in glasne profesorjeve pridige menda ni razumel, je vendar vzdignil oči ob neprijazni omembi aristokratov.

Zadovoljen s svojimi puntarstvom je Pohlina odložil časopis ter posrebral kavo. Nato se je spomnil ženinih naklepov z mladim hišnim prijateljem in ga povabil, naj se oglasa marljivo.

"Vida je tako vesela vaših obiskov," je dodal nalašč, maščevalno gledaje za Smučiklasom, ki je baš trebulhal mimo njiju v drugi konec kavarne, delaje se, kakor da ne vidi Pohlina. "Družba resnega človeka s plemenitimi nazori je dekletu potrebna; med gostinjami je ne vidim rad, brez vsakega občevanja pa tudi ne more živeti. Vsa je zaverovana v vas!"

In s hudomušnim nasmeškom je pomeril Križaja; suplent je poškratel ter se zahvalil za vabilo.

"Saj sem že tako vsak svobodni trenotek pri vas," je menil v zadregi. "Strah me je včasih, da delam napotje."

"Nu," je dejal profesor dobrodušno, "teh trenotkov je zdaj bolj malo. Kaj smujete njeed svojimi štirimi stenami? Brusigoj ve nekaj o pripravah na izkušnjo, Bilban pa mi je izdal skrivnostno, da končavate Prešernov življenjepis; katero je resnica?"

Križaj je sramežljivo priznal oboje. Življenjepis, ki ga je značil za ni univerzi, bi bil gotov, da ni vmes pisaril novel, in za izkušnjo bi bil pripravljen, da ni življenjepisa; jeseni upa končati eno in drugo.

"Prav, prav le čvrsto naprejš!" ga je pohvalil stari. "Narod potrebuje mož!"

Ali mož je malo; praznosta, lenoba, koritarstvo in pravaštvo, kamorkoli se ozreš. Tako se je vrnil Pohlina k svoji srditi lajni, ter obgled vladno. Nemece in klečeplazce obeh političnih struj, vse povrsit in zaslugi. Križaj se je umeknil starinam, Bilbanu, Kozhu in Šepetalju; Pohlina je zabavljaval švedno. Slavni Miljutin Kozel, ki je odkril dve nepoznani vejeji Stanka Vraza, se je kosal z njim v ogorenju. Franjo Šepetalj, idealni borec zoper sirovi kmetijski izgovor našega jezika, mu je "pomagal" z modrimi opazkami, dokati naravoslovec Bilban pa je pri speval žaljive primere iz svoje stroke. Pohlina je triumfal: po odhodu tovarišev je še posedel te zahteval novo čašico kave, da ob nji premisli svoj sijaj. Zavest lastne odličnosti mu je polnila možgane z meglami kadila, kar čudil se je usodi, ki ga ne dvigne iz zlokatne teme.

Toda krivil jo je preneglo. Ohjestno majavo solnce se je bilo privalilo na drugo stran ulice, vdrlo v kavarno z vrha visokih oken ter obhajlo elegantnega tujca tako brezobzirno da je kihnil trikrat zaporedova. Kakorkoli se je obrnil s stolom, je bilo zama; žarki so ga klali v oči ter rajali po njegovem časopisu, da ni mogel brati; demant v njegovem prstanu je srazil vse mavrične čare. Zlovoljno je zbral mladi mož svojo sloko postavlo, ogledal se negotovo na desno in levo ter sedel na mesto zraven Pohlina, kjer je malo prej zabavljaval Šepetalj. Rahli poklon, s katerim je pozdravil sosedu, je zbudil profesorjevo odobravanje in pozornost, pa je menda res tudi pomenil, da želi stopiti z njim v diplomatske odnose. Ta polujasna misel je žetgetala Pohlina enako kakor dis-

kretni parfum, ki ga je bil prinisel tujec s seboj.

Ozira se za kolobarji viržinkinega dima in za neumorno na svatbo pomladnjih muh, je hkrati skrivaj opazoval neznanca. Črnolas je bil, gladko obrit in počesnan po novi angleški modi vzemirjal ga v njegovem vnanjem li ku le to, da mu je manjkalo vsake posebnosti. Njegove oči so gledale nekam trudno, pa vendar zvezdavo, kakor bi lovile dojem nove okolice; obraz je bil pravi len, érte prijetne, z blazirano senčico, kakor rišejo kneze na konjskih dirkah; le orlovski nos je v prvem hipu malec zbdel Pohlina, ker ga je spomnil Smučiklasovega. Njegova obleka od ovratnika pa do čevljev, se je ponasala z vkusno eleganco brez modne pretiranosti. Profesor je slutil v njem človeka iz drugega sveta.

Kakor slučajno je zagledal tujec na njegovem kupu dumajski list, ki slovi po svojih strogo konservativnih načelih. Iztegnil je negovano, dasi mišičasto roko ter nemško poprosil dovoljenja.

"Izvolite!" mu je postregel humanist z uslužnostjo, kateri se je sam začudil. Prišlo mu je na um, da mora popravljati zvezke, ali nekaj mu ni dalo vstati, kakor bi sedel na smoli.

Sosed je kmalu odložil časopis, ozrl se naravnost v Pohlina ter vprašal s svetlo prijaznim, trohice nosljajočim glasom:

"Oprostite, da vas motim, gospod profesor; ali nima vaše ljubko mesteece tudi kakih zgodovinskih spomenikov? Zanimalo bi me spoznati ostanke njegove preteklosti. Ako sodim prav, da imam čast govoriti s profesorjem na tukajšnji univerzi..."

Dalje prihodnjič.)

Dopisi.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

zvišalo. Ker do sedaj se je že znižalo plače do mala povsod preveč in brez kakega odpora, razen železničarjev, ki se sedaj menda pripravljajo na odpor.

Kaj bo pa z nami v Westmorelandu, je pa nekaj negotovega. Neki postarni Anglež Američan mi je pripovedoval, da je že bila unija tukaj nekaj dobljena in je obsegala dva cela distrikta, št. 3 in 4. Rekel je; kompanije so videte, da so bili štrajkarji oslabljeni vsled dolgega štrajka, nakar je pripoznanje unije odklonila in ljudje so tako šli na delo, unija se pa nadalje zanje niti brigala ni. Kompanija je premogarjem pustila svojega tehtaleca, ki je za premogarje pisal vozičke. Toda še tistega so pogнали.

Tako, rojaki, sedaj je čas, da vzdržimo, sedaj se nam nudi prilika, ali pa nikoli več. Glejmo pa tudi predno bo konec, kako se bo z nami postopalo. Sicer se to ne tiče toliko nas Slovencev kot drugih. Mi smo stopili na stavko iz simpatije do svojih delavnih so- bratov, drugi so šli pa pod pogojem, da se jim gotov del dobrot zasigura, to je unijo in še mnogo več. Mi se sicer nismo toliko ozirali na to, ampak zavedali smo se da katerikoličrat so unijski premogarji kaj pridobili, deležni smo bili tudi mi našega deleža.

K koncu pa opozarjam, da se še te zadnje dneve ali k večjem tedne vzdrže. Res, da že trka marsikje potreba na vrata, toda prave sile še ni. Drže tudi drugi, ki so že trikrat toliko časa na stavki ko vi, in tudi brez vsake podpore. Zato samo pogum! To je vse, kar danes nekaj zaleže.

Louis Stancar.

(Dopisnike iz Claridge, Pa., se prosi, da v bodoče pišejo svoje dopise s črnolom, ne pa s svinčnikom. Op. stavca.)

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKEI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

KAJ JE PRAV IN KAJ NE.

Čikaška policija z vso vneto skrbi, da se ne gode po parkih kake neumnosti. Fantje in dekleta se morajo dostojno obnašati. Nobe- ni objemov, nobenih poljubov. Slika bi bila gotovo drugačna, če bi jo fotograf vzel, ko bi ne bilo policajja poleg.

Dvanajst ruskih popov obsojenih na smrt.

Iz Berlina poročajo: Dvanajst ruskih popov je bilo obsojenih na smrt tekom obravnave, ki se je vršila v Moskvi proti 57 cerkvenim pristajem, ki so imeli protestni shod proti zaplenjenju cerkvene lastnine od strani boljševikov, vključno dragocene kamene, zlato in srebrno posodo. Ruska sovjetska vlada je napravila iz teh duhovnikov svaričen vzgled ne le z oostrojostjo kazni, temveč tudi s tem, da se je vršila obravnava v največjem moskovskem gledišču in da se je razsodbo objavilo v vseh listih ter s tem pokazalo vsem, da je vsak odpor nemogoč.

Zločin obtoženih ni bil večji kot bi ga izvršil vsakdo, ki bi priredil kake nedelje popoldne protestno zborovanje v tej ali oni dvorani. Skupina cerkvenih udanih ljudi, vključno dvanajst duhovnikov, je imela tako protestno zborovanje v Moskvi, na katerem se je prečitalo patriarhovo pismo, v katerem se je obsojalo ta zaplenjenja. Vsled tega so bili aretirani ti in poleg tega še sedemnajst nadaljnih duhovnikov, ki so prečitali pismo raz le. Ko so jih priveli k obravnavi, so bili jetniki obdani od boljševiških čet in v gledišču je bilo polno komunistov, ki so dobili vstopnice.

Patriarh Tikhon, ki se je od tedaj naprej že odpovedal svojem visokemu uradu, je bil poklican kot prič. Ko je stopil v dvorano, je dvignil svojo roko ter blagoslovil zbrani narod. Verski instinkti množice so bili za trenutek prepujeni vsled dostojanstvene zunanosti patriarha in vsi so se dvignili s sklonjenimi glavami. Nato se je nadaljevalo z obravnavo.

Sodnik je bil mnenja, da je dejstvo, da se je protestno zborovanje vršilo, zadosten dokaz, da se obsodi duhovnike radi veleizdaje. Poleg onih, ki so bili obsojeni na smrt, jih je bilo več, ki so bili obsojeni na ječo od desetih do petnajstih let. Prejšnji patriarh je zopet pod nadzorstvom. Krog njegove hiše so postavljene straže in on ne sme zapustiti hiše ali sprejemati posetnikov.

Sovjetske oblasti so povedale poročevalcu newyorskemu "Herald", da bo treba še mesec dni, da se dovrši delo zaplenjenja cerkvenih zakladov. Boljševiki priznavajo, da so v skrbeh glede posledic tega obnovljenja boja s cerkvi, da pa ne upoštevajo sovražnosti, katero bi mogoče vzbudil s tem v inozemstvu. Svoje dejanje opravičujejo s tem, da nimajo nobene druge poti, kako priti do denarja.

Tipično za splošno apatijo v deželi je dejstvo, da so spopadi

med pristajki cerkve ter boljševiški mistri lovei na zklade sorazmerno redki.

Med onimi, ki so sedeli kot sodniki v najvišjem sovjetskem revolucionarnem tribunalu, ki je obsodil duhovnika na smrt, se je nahajal tudi neki prejšnji kovinarški delavec iz Pittsburgha, po imenu John Kotek, ruski Američan, ki je bil aretiran radi svojih radikalnih delavnosti v Pittsburghu ter deportiran. Šest mesecev po povratku v Rusijo je bil imenovan sodnikom pri najvišjem revolucionarnem sodišču in sedaj ima z desetimi nadaljnimi delavci vred oblast nad življenjem in smrtjo ruskega naroda.

Ko se ga je vprašalo glede njegovega juridičnega stališča, je izjavil, da smatra smrtno kazen za najbolj uspešni in pripostni način kazni. Ko so ga vprašali glede kazenskega zakonika, je odgovoril, da so sodniki dosedaj sodili soglasno s svojim zdravim razumom, da pa se je uveljavilo v zadnjem času par pravil.

Tipično za ruski revolucionarni tribu je, da so porabili sodniki večino svojega časa s tem, da so igrali ulogo državnih pravdnikov. Dočim je bil predsedujoči sodnik inteligenčen, so bili ostali vsi brez izjeme neizobraženi. Posle pisarjev opravljajo večina prejšnji odvretniki.

Lov na orhideje kot sport.

Odkar so pričeli raziskovati himalajsko pogorje, se je razvil čuden sport: lov na prekrasne orhideje po močvirnih šumah in džunglah na vzhodu Himalaje. Lov je prišel v modo pred kratkim in prihajajo v tamkajšnje kraje cele ekspedicije strastnih lovecev, oboževalcev tega lepega cvetja. Po džunglah vlada nena- vadno živahno življenje. Z lovom se bavijo posebno Angleži, ki spravljajo cvetje v velike steklene- nice. Eden največjih nabiralecev orhidej je bil pred kratkim umrl liverpoolski župan Bolton, ki je imel v svojih steklenicah na stotisoče najraznovestnejših orhidej in je potrošil silne svote denarja za ljudi, ki so zbirali orhideje po tropičnih krajih.

ADVERTISEMENTS

BOLGARSKI KEVNI ČAJ

ZATRETI PREHLADE

Klimatevski čaj je sestavljen iz...

Tipično za splošno apatijo v deželi je dejstvo, da so spopadi

ADVERTISEMENTS

Električne veternice

V vročini zaostaja produkcija. Električna vetrnica ali iz- črpalna vetrnica, postavljena na primeren kraj bo ohladila zrak, da se bo delo nadaljevalo skoraj brez prestanka.

Vetrnice so sedaj razstavljene v naših izložbah. Lahko pa dobite tudi iz našega Power Bureau brezplačno navodilo, kako lahko napravite vaše delavnice bolj udobne.

The New York Edison Company

General Offices: Irving Place and 15th Street

Podružnice, kjer se razkazuje in razstavlja električne pripravke za udobnost občinstva.

20 Norfolk St. 10 Irving Place. 124 West 42d St. 151 East 86th St. 15 East 12 1/2 St. 362 East 149th St. 555 Tremont Ave.

Čudežno dete.

Današnja doba se nikakor ne more pritoževati, da manjka ne- navadno nadarjene dece. Tako na glasbenem kakor na pevskem področju, manje vsekakor v likovni umetnosti in literaturi, se pripravljajo prava čudesa.

Letos je 200 let, odkar se je rodilo v resnici neverjetno nadarjeno dete, ki je že v svojem četrtem letu zbudilo pozornost vsega sveta. To je bil mali Kristijan Heineken iz Lübecka v Nemčiji, ki je prvih deset mesecev svojega življenja preživel kakor ostali smrtniki njegove dobe. Ker so dete dolgo hranili z dojenjem, se ni moglo naučiti samostojno jesti vsa štiri leta svojega življenja. Ko mu je bilo deset mesecev, je otrok z neobičajno oostrojostjo razmotril vse predmete v hiši svojih starišev in si zapomnil vsako ime. Vrh tega je imena vseh predmetov izgovarjal silno natančno. Stariši so poklicali učitelja in mali Kristijan se je v osmih tednih naučil skoro celo sv. pismo. Poznal je staro in novo zavezo ter svetovno zgodovino še predno je dovršil dve leti svojega življenja. Zanimal se je zlasti za zemljepis. Ko je bil star tri leta, je znal mali Kristijan že okoli 8000 latinskih besed in je čital latinski in nemški. Pisati se je naučil v četrtem letu.

Višek njegovega čudežnega življenja je bilo njegovo potovanje v spremljavo dojlje v Kopenhagen (Kodanj) na Dansko, kjer je bil sprejet od kralja. Sedel na krilu svoje dojlje, je odgovarjal nad dve uri danskemu kralju na vsa vprašanja, ki mu jih je stavil začuden kralj. Toda divno razvitemo duhu otroka ni odgovarjalo njegovo telesno ustrojstvo. Detje je ginevalo od dne do dne in končno umrlo dne 27. julija 1726, staro 4 leta, 4 mesece in 21 dni.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKEI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

ADVERTISEMENTS

Zastopniki

Zastopniki "Glas Naroda" kateri so občasno pobirali naročnino za delik "Glas Naroda".

Naročnina za "Glas Naroda" je: Za celo leto \$6.00; za pol leta \$3.00; za štiri mesece \$2.00; za četrlet 1.50.

San Francisco, Cal.: Jakob Lantini. Denver, Colo.: Frank Skrabec. Pueblo, Colo.: Peter Oulig, John Gern. in Frank Janes. Dallas, Colo.: Louis Costello. Indianapolis, Ind.: Alois Erdman. Kansas, Ind.: Lambert Botskar. Aurora, Ill.: J. Verbe. Chicago, Ill.: Joseph Blum in Joe Bevil. Salt, Ill.: Fr. Bamsel, John Zaletel. La Salle, Ill.: Joe Srolich. North Chicago, Ill.: Frank Augustin. East Chicago, Ill.: Anton Kobal in Math Ogrin. Springfield, Ill.: Matty Barborich. Washington, Ill.: Frank Petkovšek. Frankfort, Kans.: in okolice: John Bepov. Kilmiller, Md.: Fr. Vodopivec. Chisholm, Minn.: Frank Govio. Ely, Minn.: Jos. J. Pehel. Sveroth, Minn.: Louis Govio. Jibbert, Minn.: Louis Vesel. Hibbing, Minn.: John Porke. Virginia, Minn.: Frank Hrovatic. St. Louis, Mo.: Mike Grabrian. Earl, Helena, Mont.: Fr. Hroela. Klena, Mont.: Gregor Zobec. Jowanda, N. Y.: Karl Sternha. Little Falls, N. Y.: Frank Masla.

Sarberton, O.: A. Okolish. Cleveland, O.: Janko Pleško, Jakob Remik in Chas. Karlinger. Collinwood, O.: Math Slapnik. Lorain, O.: Louis Balant in J. Kumbe. Niles, O.: Frank Kogovsek. Youngstown, O.: Anton Kikelj. Cambridge, Pa.: Frank Jakše. Scraper, Pa.: Louis Hribar. Sronghtoe, Pa.: Anton Ipavec. Burdine, Pa.: John Demshar. Cozensburgh, Pa.: J. Brezovec in VM Rovanssek.

Claridge, Pa.: Anton Kozogor in A. Jerina. Junio, Pa.: Atnon Oshaben. Export, Pa.: Loul' Supančič. Forest City, Pa.: Math Kamla. Carrell, Pa.: Jerry OZorn. Imperial, Pa.: Valentin Petermel. Greenburg, Pa.: Frank Novak. Irwin, Pa.: Mike Pzvisk. Johnstown, Pa.: John Polanc. Luzerne, Pa.: Arton Gedinik. Loydell, Pa.: Anton Malovrh. Maner, Pa.: Frank Demshar.

Moan Run, Pa.: Frank Maček, Frank Podmilšek. Pittsburg, Pa.: U. Jakobich, Z. Jazshe, Vinc. Arh in Ig. Magister. Reading, Pa.: J. Pezdirc. Rockwood, Pa.: A. Hochever. Steelton, Pa.: Anton Hzn. Turtle Creek, Pa. in okolice: Frank Schiffer.

West Newton, Pa.: Joseph Jovan. White Valley, Pa.: Jurij Previd. Willock, Pa.: J. Petermel. Coxeter, W. Va.: Frank Kocian. Milwaukee, Wis.: Jos. Tratinik. Sheboygan, Wis.: H. Svetlin. West Allis, Wis.: Frank Skok. Beck Springs, Wyo.: Louis Tauchar in A. Justin.

Poleg gori navedenih so pooblaščen pobirati naročnino tudi vsi tajniki J. B. K. J.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

V globoki žalosti naznanjam vsem prijateljem, znancem in so- rodnikom, žalostno vest, da se je 3. junija ob devetih zjutraj smrt- no ponesrečil

FRANC VALENČIČ

v Camp Ashford, Wash. Vnela se je bila kempa, nakar je on hotel posekati neko goreče drevo. Drevo mu je padlo na tilnik in na glavo ter ga pri priči ubilo. Rojen je bil v vasi Javorje, Istra, star je bil 32 let. Tukaj zapušeča brata, pa se ne ve, kje se nahaja, v starem kraju pa 4 brate in 2 sestri. Truplo pokojnika je bilo prepeljano v Tacoma na katoliško pokopališče. Srčna hvala vsem so- delavcem za darovane vence, Hvala George Majlovacu za njegov trud.

Joe Evančič

3212 Court Street, Tacoma, Wash.

6-15-17

Tri leta.

Novela. — Ruski spisal Antov Čehov.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

(Nadaljevanje.)

Nina Fjodorovna je mislila, da se šali, a ko se je prepričala, da je res, kar pravi, se je pričela jokati. Ni bila vesela te novice.

— Dobro, jaz ti čestitam, — je rekla. — Zakaj pa vse to tako nenadno?

— Ne, to ni nič nenadnega. To se je pletlo od marca naprej, le da nisi ti ničesar opazila... Zaljubljen sem se v njo preteklega marca, ko sem se seznanil z njo tukaj, v tvojih sobah.

— Misliš, da boš vzel kakšno iz naše moskovske družine, — je rekla Nina Fjodorovna po kratkem odmoru. — Deklice v naši družbi so priprostejše. A kaj zato, Alojša, da boš se ti srečen, — to je glavna stvar. Moj Grigorij Nikolajev me ni ljubil in tega mi mogoče prikriti. Lahko vidiš, kako je najino življenje. Seveda, vsaka ženska te lahko ljubi radi tvoje dobrohotnosti in tvojih možganov, a vidiš, Julička je deklica iz dobre družine in izobražena. Dobrota in možgani ji ne zadostujejo. Ona je mlada in ti, Alojša, nisi več mlad in tudi ne lep.

Da ublaži učinek zadnjih besed, ga je pobožala po glavi ter rekla:

— Ti nisi lep, a si srčan.

Bila je tako vzhicena, da je stopila lahna rdečica v njena lica in pričela je razpravljati, če bi bilo primerno zanjo blagosloviti Aljošo z ikonom pri poroki. Bila je, tako je modrovala, njegova starejša sestra ter zavzemala mesto njegove matere. Skušala je prepričati svojega poparjenega brata, da je treba slaviti poroko na primeren način, s pompom in veseljačenjem, tako da se ne bo nikdo mogel pritožiti.

Nato je pričel hoditi k zdravnikom kot sprejeti snubač, trikrat ali štirikrat na dan. Sedaj ni imel nikdar časa, da bi stopil na mesto Saše ter čital na glas zgodovinske novele. Julija ga je sprejemala v svojih dveh sobah, ki sta bili nekoliko oddaljeni od študijske sobe očeta in v teh dveh sobah se je čutil Laptev zelo domačim. Stene so bile temne barve in v enem kotu je stal ikon. Dišalo je po dobrem kadilu in po olju ki je gorelo v lučicah pred ikoni. Njeni so bi sta se nahajali na skrajnem koncu hiše. Posteljo in toaletno mizico je skrivala pred radovednimi pogledi zavesa. Vrata omar za knjige so bila od znotraj zagrnjena z zelenim blagom in na tleh so bile preproge, vsled česar ni bilo čuti njenih korakov. Iz vsega tega je sklepal Laptev, da je na rezerviranga značaja in da ljubi mirno ter bolj samotarsko življenje. Na njenem testnem domu so postopali z njo kot da se ni popolnoma dorasla. Ni imela nikakega svojega lastnega denarja in pogosto, kadar sta šla skupaj, naj zprehol je prišla v veliko zadrego ker ni imela pri sebi niti kopejke. Njen oče ji je dovolil le zelo malo za obleke in knjige, ko naj deset funtov na leto. Dejanski pa celo doktor sam ni imel dosti denarja kljub svoji dobri praksi. Igral je vsaki večer v klubu karte in vedno izgubljal pri igri. Razveintega pa je kupoval zadovoljene hiše potome neke stavbinske družbe ter jih dajal v najem. Stanovaleci so neredno plačevali svojo najemnino, a on je bil prepričan, da so to špekulacije dobičkonosne. On sam je vzel posojilo na hišo, v kateri je živel s svojo hčerko in z denarjem, katerega je dobil na ta način je kupil kos prazne in puste zemlje, kjer je že pričel graditi veliko, dvonadstropno hišo, katero je hotel takoj obremeniti, kakorhitro bi bila dozidana.

Laptev je živel sedaj kot v oblakih in imel je občutek kot da ni več on sam, temveč njegov dvojniki. Stori je marsikaj, česar bi preje v nobenem slučaju ne bil storil. Šel je trikrat ali štirikrat k zdravnikom v klub, obedoval z njim ter mu ponudil denar za grajenje hiš. Obiskal je celo Panavrova na lastnem domu slednjega. Na ta ali oni način se je zgodilo, da ga je Panavrov povabil na kosilo in ne da bi pomislil, kaj pomenja to, je Laptev sprejel povabilo. Sprejela je neka ženska, stara pet in trideset let. Bila je visoka in tenka, z nekoliko osivlimi lasmi ter črnimi obrvmi. Poznalo se ji je, da ni Rusinja. Na njenih licih je bilo opaziti bele lise meke. Sladko se mu je zasmejala ter mu stisnila roko. Laptevu se je zdelo, da se je smehljala raditega, ker je hotela prikriti pred seboj in drugimi dejstvo, da je nesrečna. Videl je tudi dve majhni deklici, stari tri leta in pet, ki sta bili zelo podobni Saši. Za obed so imeli mlečno juho, mrzlo teletino in čokolado. Jedi niso ugajale Laptevu. Miza pa je bila opremljena na razkošen in sijajen način.

Sele ko je zavžil svojo juho je Laptev spoznal, kako neprimerne je bilo za njega priti tja in jesti. Ženska je bila v zadregi, a se neprestano smehljala ter kazala svoje zobe. Panavrov pa je medtem na učen način razlagal, kaj je ljubezen in kaj ji dolgujemo.

— V ljubezni imamo vzgled delovanja elektrike, — je rekel v francoskem jeziku, obrnjen proti ženski. — Vsak človek ima v svoji koži mikroskopično majhne zleze, ki vsebujejo električni tok. Kadar srečate osebo, koje električni toki so paralelni ali vzporedni z vašimi, se zaljubite.

Ko je prišel Laptev domov ter ga je sestra vprašala, kje da je bil, ji ni ničesar odgovoril, kajti sram ga je bilo.

Čutil je, da se nahaja v napačni poziciji, prav do poročnega dne. Njegova ljubezen je rasla z vsakim dnem in Julija se mu je zdelo poetično in vzvišeno bitje. Kljub temu pa ni bilo nobene medsebojne ljubezni in resnica je obstajala v tem, da jo je kupil in da se je ona prodala. Včasih, kadar je razmišljal o tej stvari se ga je loteval obup in vpraševal se je: ali naj izginem, ali pobegnem? Po cele noči ni spal ter premišljal, na kak način se bo sestal v Moskvi z žensko, katero je imenoval v svojih pismih "gotovo osebo" in kakšno stališče bosta zavzela njegov oče in brat, težavna človeka, napram njegovi poroki in Juliji.

Bal se je, da bo rekel oče kaj žaljivega ali surovega napram Juliji o prvem sestanku. Nekaj čudnega se je tudi v zadnjem času zgodilo z njegovim bratom Fjodorjem. V svojih dolgih pismih je pisal o važnosti zdravja, o učinkovanju bolezni na duševno stanje, o pomenu vere, a niti besedice o Moskvi ali trgovini. Ta pisma so vznemirjala Lapteva in mislil si je da se je značaj brata izpremenil ter se obrnil na slabše.

Poroka se je vršila septembra meseca in sicer v cerkvi svetega Petra in Pavla, po maši in štirih dneh je mladi par odpotoval v Moskvo. Ko sta se Laptev in njegova žena, oblečena v črno obleko z dolgo vlečko ter je bolj podobna poročeni ženski kot pa deklici, poslovala od Nine Fjodorovne, je vse migalo na licu bolnice, a niti ene solze ni bilo v njenih suhih očeh. Rekla je:

— Če bi — kar zabrani Bog, — umrla, skrbita za moji mali deklici.

— Obljubljam, — je rekla Julija Sergejevna in tudi njene ustnice so pričele trepetati.

— Pridem te obiskat oktobra meseca, — je rekel Laptev, zelo ginjen. — Mora se obrniti na boljše, draga moja.

Potovala sta v posebnem oddelku železniškega voza. Oba sta bila poparjena in tesno jima je bilo pri sreču. Ona je sedela v nekem kotu, ne da bi snela svoj klobuk ter se delala kot da dremlje. On je ležal na nasprotni strani in vznemirjale so ga različne misli, ki so se tikale njegovega očeta, one "gotove osebe", in če bo Juliji všeč stanovanje v Moskvi. Ko se je ozrl na svojo ženo, ki ga ni ljubila, se je žalostno vpraševal: — Zakaj se je zgodilo vse to?

(Dalje prihodnjčič.)

Prosjak Škrenec.

"Halo, otroci, skupaj, Škrenec je tukaj!" Ob tem klicu starega prosjaka smo drvili mali paglavčki veselja pijani okrog moža, ki se je moral zdeti na prvi pogled vsakomur precej smešen. Mesto prosjaka bisage čez ramo je nosil v levici neke vrste cekar, ki pa ni bil dosti mlajši od Škreneca samega. Za palico mu je služil ogerel dežnik, glavo mu je pokrival ogromen širokokrajni klobuk, o katerem so nakateri poredneži trdili, da nima v premeru nič manj nego z njegov rudič dežnik, kadar je razpet. Obleko je nosil, kakoršno je sploh dobil, sedaj preveliko, sedaj zopet premajhno. Pa to bi še vse bilo, le čudjev ta čudak ni nosil nikoli. Poleti je hodil bos, pozimi pa je imel noge ovite kar na debelo s čunjami.

A kljub temu je bil nam otrokom nad vse ljub in drag. Kadar smo ga dobili v roke, spremili smo ga trumoma do vsakega vodnjaka. Tam se je vsedel na pol podrti klopi, mi pa po tleh krog njega. In začel nam je praviti bajke in pravljice, smešne, da smo se tolkli ob kolena, pa tudi strašne, da so se nam ježili lasje. Kadar pa mu je zmanjkalo besed, posel je v svoj starodavni, a za nas tako velevažni cekar in izvlekel iz njega bonbončke, pa še kako sladke, ter nam jih začel deliti.

Vidite, čitatelji moji, da potem res ni bilo nič čudnega, da smo imeli otroci prosjaka Škreneca tako radi. S tem, da je šel na roko otročajem, je ustregel raznim mamcem, ki ne ostanejo nikoli mrzlosrčne napram onemu, ki pokaja mehko srce do njih ljubljencev. Sicer se je pa znal gospodinjicam prikupiti tudi s tem, da jim je prinašal raznovrstne zdravilne rože proti vsakojakim boleznim. Zato je dobival Škrenec pri tej ali oni hiši vedno boljše kosilo in mehkejšo posteljo kakor drug prosjak.

Dobro smo se razumeli s Škrencem. Dobro. A prišlo je drugače.

Bilo je ob času, ko je umrl stari "Amerikanec", ki je stanoval koncec naše vasi. Ta človek je bil rojen — kakor je sam zatrjeval — v naši vasi. Večino svojega življenja je prebil v Americi — odtod tudi njegov ime — in si je ba je nahranil mnogo denarja. Živel je zelo samotarsko in skopo. Toda življenje in smrt pokojnega Amerikanca naše vašane ni bogve kaj brigala. Tem glasnejši vzklili začudenja pa po šli od ust do ust, ko je počila novica, da je Amerikančevno stanovanje vzel v najem — prosjak Škrenec. In vendar je bila to resnica; kajti kmalu smo videli Škreneca šetati se pred svojim čednim stanovanjem.

Odslej pa tudi prosjačil ni več Karkoli je porabil za življenske potrebe, vse je sproti in pošteno plačal.

Radovednost vašanov, kje je Škrenec dobil denar, je vedno bolj rasla. Nekateri črnogledi so celo smlili, da do sedanje svoje udobnosti Škrenec ni prišel poštenim potom.

Otroci smo se sedaj še bolj gnetli okrog njega. Saj nas je pa tudi res rad imel. Vedno nas je razveseljeval s kako novo pravljico ali pa s enkrčki.

Ko smo se nekoč na vrtu zopet prav dobro imeli, poruka mali sosedom Miheč Škreneca za kamizolo in pravi:

"Slišite vi, naš ata so pa mami rekli, da ste vi gotovo kje mnogo denarja ukradli."

Pri teh besedah nedolžnega Miheča je pogledal stari Škrenec tako strašno, kakda ga se nismo videli prej nikoli. Nato pa je hitro in molče odšel s svoje stanovanje in se zaklenil.

Od tedaj pa tudi za nas otroke ni več maza. Živel je popolnoma sam zase prav do časa, ko se mu je približala smrt.

Tedaj pa je dal poklicati mojega očeta in župana ter jima govoril z oslabilim glasom:

"Ljuba soseda, umrl bom, saj je že vas. Star sem že in dozorjech

kakor zrela hruška. Še prej pa moram narediti svoj testament in vama pojasniti skrivnost, radi katere so si vašani tako belili glave in še celo nedolžnim otrokom pravili, da sem kradel.

Dobro se še spominjate, kajne oče župan, kako je bilo takrat, ko ste po pokojnem Amerikanecu delili obleko in take stvari med reveže. Ko sem tudi jaz prišel bližju, ste mi rekli: "Hej, prijatelj, pozno prihajaš. Vse sem že razdelil. Le čakaj no, tu je še ena blazina polna mehkega perja. Kar vzemi jo! Bo vsaj enkrat tvoja glava počivala na mehku."

Jaz sem vrpel blazino na ramo, se zahvalil in šel. Res sem imel potem tisto blazino nekaj noči pod glavo, toda moja trda butica, ki je bila vse svoje življenje vajena le slame, ali pa še kaj tršega, se ni dobro počutila na pernici. Zato sem sklenil blazino izprazniti in jo napolniti z rezanico. In ko nekoga jutra preparam blazino in začnem jemati perje iz nje, zagrabim za neki zavitek. Urno odvijem, in kaj vidim: same bankovce za celih 5000 kron! No, ta Amerikane se je res moral zelo bati za denar, ker ga je zašil v blazino in ležal na njem. Toda kaj sedaj z denarjem? Mislim in mislim ter pridem do zaključka, da je Bog, ki vse ve, gotovo ta denar menil namenil. Blazina je bila podarjena meni, torej je tudi moje vse, kar je v blazini. Pri tolikem denarju se mi je zdelo greh še nadalje berati in nadlegovati ljudi. Najel sem si to stanovanje in živel mirno in zmerno. Ostalo mi je še 3000 kron. Ker sem bil nekoč sam prosjak, tudi sedaj ne smem pozabiti svojih stanovskih sobratov. Prosim vaju, razdelite ta denar med prosjake in jim sporočite, naj se me kdaj spomnijo v molitvi! Pa tudi sosedom pojasnita vso zadevo, da me ne bodo imeli za hudobneža. To je moj testament in ta naj ostane!"

Župan je vse, kar je bolnik povedal, skrbno zapisal, na kar se je Škrenec podkrižal in oporaka je bila napravljena.

Kake tri dni pozneje so naznanjali šentviški zvonovi, da Škreneca ni več med živimi. Ker rajni Amerikanec ni imel sorodnikov, je sodišče odobrilo Škrenecevo oporoko in denar se je razdelil med prosjake in največje občinske reveže.

Od Škreneceve smrti je preteklo sedaj že mnogo let, a spomin nanj živi še vedno v moji rodni vasi, in vsako leto na praznik Vseh svetih ozaljša množica prosjakov s svetlicami in prizganimi svečami njegov grob ter glasno pomoli za mir in pokoj svojega dobrotnika — nekdanjega prosjaka Škreneca.

Razne vesti.

Kdo je zakrivil svetovno vojno?

Italjanski zgodovinar Palamenghi-Crispi je izdal pod tem naslovom v Rimu knjigo, ki bo svoji vsebini brezdvomno vzbudila pozornost vsega političnega sveta. Avtor hoče v tej knjigi dokazati, da je Francija sistematično pripravila svetovno vojno. Avtor zaključuje knjigo s pozivom na Francijo, naj otvori svoje arhive, da more mednarodno sodišče temeljito pomiriti predzgodovino svetovne vojne.

Mornariška konvencija med Moskvjo in Angoro.

"Chicago Tribune" javlja iz Carigrada, da sta ruska in turška vlada v Angori sklenili sporazum, glasom katerega da ruska vlada turški na razpolago polovico svojega vojnega brodogoja v Črnem morju. Brodogoja Kemala paše bo na ta način pomnoženo za štiri velike vojske ladje.

Neprilike dunajskega časopisa.

Dunajska "Arbeiter Zeitung" objavlja, da je bila vsled velikega deficita primorana s 1. majnikom ustaviti izdajanje večernega lista. Vsi večji dunajski dnevniksi so zvečali mesečno naročnino od 1800 na 2100 avstr. kron.

Zaradi jajca zaklala moža.

V neki vasi blizu Florenee na Laškem je zaprosil nek Gvido Ceneeti po večerji ženo, da bi mu skuhalo jajce. Žena mu je odvrnila, da nima nobenega. Ko je mož še naprej zahteval jajce, je zagrabila žena za kuhinjski nož ter zadala možu tako strašno rano v trebuh, da je skoraj nato umrl.

V staro domovino

S posredovanjem tvrčke Frank Sakser State Bank so odpotovali v staro domovino:

S parnikom Berengaria 30. maja:

Frane Ferencak iz Homer City, Pa., v Krško vas.

S parnikom France 31. maja:

Jožef Pečnik iz Gowanda, N. Y., v Velike Lašče.

Anka Funtak iz Battle Creek, Mich., v Kloštar.

Matiija Gartnar s soprogo iz Curtiss, Wis., v Kamnik.

S parnikom Rochambeau 1. junija:

Fred Hemmer z družino iz Brooklyn, N. Y., v Nemčijo.

S parnikom Mauretania 6. junija:

Anton Lužar iz Barberton, O., na Igo.

Marko Vraničar iz Klein, Mont., v Ljubljano.

S parnikom Belvedere 7. junija:

Anton Kovač iz Midway, Pa., v Radeče.

Jožef Harle s soprogo iz Cleveland, Ohio, v Vodice.

Jožef Jamnik z družino iz Sunnyside, Utah, v Škofljico.

S parnikom Susquehanna 8. junija:

Frane Rataj iz Ely, Minn., v Leoben (Ljubno).

S parnikom Paris 14. junija:

Ludvik Benedik s sinom iz New York City k Sv. Joštu.

Jožef Schwasnik z družino iz Galeton, Pa., v Podpreško.

Ana Grašek iz New York City v Domžale.

Frane Praprotnik iz Aurora, Ill., v Litijo.

Jožef Kebe iz Greensburg, Pa., v Cerkljico.

Janja Bratuš s soprogo iz Brooklyn, N. Y., v Trst.

Marija Vončina iz Brooklyn, N. Y., v Cirkno.

Milka Medved iz New York City v Novo mesto.

Ivan Kebe iz Richwood, W. Va., v Jezero.

Janec Urbas z družino iz Richwood, W. Va., v Cerkljico.

Katarina Klarič iz Pittsburgh, Pa., v Brod ob Kulpi.

Groga Bogataj iz Renton, Pa., v Škofjo Loko.

Jožef Cerar iz Forest City, Pa., v Dob.

Nikola Šubro iz Centralia, Wash., v Jasko.

Frane Cvetkovič iz McKees Rocks, Pa., v Dobovo.

Janec Bukovec z družino iz Oglesby, Ill., v Stražo.

Frane Švigelj iz Cheat Bridge, W. Va., v Grahovo.

Fani Gradišek iz New York City v Trzin.

Marija Bricelj iz Conemaugh, Pa., v Kranjsko goro.

Martin Klobavc iz Rock Springs Wyo., v Škofjo loko.

Janec Koščak iz Highwater, Utah, v Grosuplje.

Anton Perše iz Thomas, W. Va., v Ljubljano.

Janec Damjan iz Ringo, Kans., v Litijo.

Frane Šega iz Emporium, Pa., v Loški potok.

Juraj Bakota iz Uniontown, Pa., v Zagreb.

Frane Grimšič iz Cleveland, O., v Lisko vas.

Marija Marolt z otroci iz Elkland, Pa., v Veliko loko.

KRETANJE PARNIKOV

Kedaj približno odplujejo iz New Yorka.

BERENGARIA	30. junija	— Cherbourg	MAURETANIA	18. julija	— Cherbourg
P. VAN BUREN	20. junija	— Cherbourg	ARGENTINA	18. julija	— Trst
MONGOLIA	21. jun.	— Hamburg	KROONLAND	15. julija	— Cherbourg
YORCK	21. junija	— Bremen	HANOVER	19. julija	— Bremen
OLYMPIC	24. jun.	— Cherbourg	PRES. ADAMS	19. julija	— Cherbourg
LAFAYETTE	24. jun.	— Havre	CHICAGO	20. julija	— Havre
ORBITA	24. jun.	— Cherbourg	SUSQUEHANNA	20. julija	— Bremen
AMERICA	24. jun.	— Bremen	LAPLAND	22. julija	— Cherbourg
RYNDAM	24. jun.	— Roulogne	ANDANIA	22. julija	— Cherbourg
FRANCE	27. jun.	— Havre	ROTTERDAM	22. julija	— Boulogne
MAURETANIA	27. junija	— Cherbourg	HOMERIC	22. julija	— Cherbourg
RESOLUTE	27. junija	— Hamburg	LAFAYETTE	22. julija	— Havre
MINNEKAHDA	28. jun.	— Hamburg	ORPHEA	22. julija	— Hamburg
PRES. POLK	28. junija	— Cherbourg	HUDSON	22. julija	— Bremen
LA TOURAINE	28. jun.	— Havre	RESOLUTE	25. julija	— Hamburg
HOMERIC	1. julija	— Cherbourg	MONGOLIA	26. julija	— Hamburg
SAKONIA	1. julija	— Hamburg	FRANCE	26. julija	— Havre
M. MATOIKKA	1. julija	— Bremen	P. VAN BUREN	26. julija	— Cherbourg
ANTONIA	1. julija	— Bremen	CARONIA	29. julija	— Cherbourg
FINLAND	1. julija	— Cherbourg	MAJESTIC	29. julija	— Cherbourg
PRES. ARTHUR	1. julija	— Bremen	RYNDAM	29. julija	— Boulogne
LA LORRAINE	1. julija	— Havre	STANLEY	29. julija	— Hamburg
FINLAND	1. julija	— Cherbourg	AMERICA	29. julija	— Cherbourg
AQUITANIA	4. julija	— Cherbourg	AQUITANIA	1. avg.	— Cherbourg
TUSCANIA	5. julija	— Genoa	PARIS	2. avg.	— Havre
MANCHURIA	5. julija	— Hamburg	YORCK	2. avg.	— Bremen
PARIS	5. julija	— Havre	MINNEKAHDA	2. avgusta	— Hamburg
SEYDLITZ	5. julija	— Bremen	PRES. POLK	2. avgusta	— Hamburg
MANCHURIA	5. julija	— Hamburg	SAXONIA	3. avg.	— Hamburg
P. GARFIELD	5. julija	— Cherbourg	FINLAND	5. avgusta	— Cherbourg
CONTE ROSSO	6. julija	— Genoa	CRETE	8. avg.	— Genoa
ROCHAMBEAU	6. julija	— Havre	BERENGARIA	8. avgusta	— Cherbourg
MAJESTIC	6. julija	— Bremen	RELIANCE	8. avgusta	— Cherbourg
ORDUNA	8. julija	— Cherbourg	P. GARFIELD	9. avgusta	— Cherbourg
PRES. TAFT	8. julija	— Cherbourg	MANCHURIA	9. avgusta	— Hamburg
N. AMSTERDAM	8. julija	— Genoa	BELVEDERE	10. avg.	— Trst
PRES. WILSON	8. julija	— Boulogne	LA SAVOIE	12. avg.	— Havre
ZEELAND	8. julija	— Trst	ZEELAND	12. avgusta	— Cherbourg
ORPHEA	8. julija	— Cherbourg	PRES. TAFT	12. avgusta	— Cherbourg
ST. PAUL	10. jun.	— Hamburg	SEYDLITZ	16. avg.	— Bremen
RELIANCE	11. julija	— Hamburg	LAFAYETTE	19. avg.	— Havre
BERENGARIA	11. julija	— Cherbourg	KROONLAND	19. avgusta	— Cherbourg
JAUBAN	12. julija	— Hamburg	PARIS	19. avg.	— Havre
OLYMPIC	12. julija	— Hamburg	PRES. WILSON	26. avg.	— Trst
PRES. MONROE	12. julija	— Cherbourg	LAPLAND	26. avgusta	— Cherbourg
NOORDAM	15. julija	— Boulogne	ARABIC	29. avg.	— Genoa
LA SAVOIE	15. julija	— Havre	HANOVER	30. avg.	— Bremen
G. WASHINGTON	15. julija	— Cherbourg			

ADVERTISEMENTS.

CUNARD-ANCHOR

Najhitrejši moderni parnik: "La svetlo" izborna postrežba potnikom. V vašem mestu ali bližini je lokalni agent.

BREZPLAČNO VINO

V Jugoslavijo, Bolgarsko, Rumunsko in Madžarsko, Preko Dubrovnika in Reke

CAMERONIA — 5. julija

Parobrodni listki \$105. Davek \$2. Zelenica do Ljubljane \$90

Preko Cherbourga vsak TUREK

MAURETANIA AQUITANIA BERENGARIA

Parobrodni listki \$100. Davek \$5. Zelenica do Ljubljane \$10.81

PREKLIC.

Jaz Anton Teropišč iz Ambridge, Pa., javno preklíčem ter pripoznam za grdo obrekovanje in laž, kar sem pisal svoji ženi v stari kraj, da sem tako grdil in blatil pošteno ime mojega rojaka g. Fred Ogulina, namreč, da mi dolguje toliko denarja, da je njegovo imetje v stari domovini skoraj moja last, in da je dala moja žena ceniti njegovo premoženje in že hotela zapovedovati oskrbnici njegovega imetja. Prosim torej, da bi mi družina Ogulin odprstila moje grdo hinavstvo in tudi obljubim, da ne bom nikoli več taj takega govoril. — Anton Teropišč.

VAŽNO ZA GOSPODINJE

Izšla je nova kuharska knjiga

VARČNA KUHARICA

Strokovnjakinja, ki je sestavila to knjigo, je polagala važnost nato, kako pripraviti bolj ukusna jedila z manjšimi stroški in s skromnimi sredstvi.

Knjiga je trdo vezana, stane \$1.

Slovenic

Vladimir Levstik:

VIŠNJEVA REPATICA.

(Nadaljevanje.)

"Samo Vidin je nov", mu je oporekla žena s plašno grajo, "pomladnji klobuček za ubogih dvajset kron; dekle vendar ne more hoditi po tri leta v eni vehi. Moj stari je le popravljen, okuzmano pero sem dala prešiti, in trak..." Še trideset kron ni vredna moja pravica pri hiši, za pet Kriševih ran."

Pohlina se je udaril v ozke prsi:

"Kdo govori o denarju? Ugled dostojnosti, morala v hiši, to je tisto! Ali naj poreko ljudje: njegova žena in hiša se šemita kakor dve avsi — da ne pravim drugače? — Pod našo streho ne bo modnih budalosti, ničemurnega spakovanja in purgarskih prismodrij, dokler Pohlina živi; noblesa je pobeljen grob; komaj vzdignes pokrivo, že smrdi do neba po brezvestnosti, napuhu in verolomstvu... Enakost," je njul čuteč, da je našel pravo struno, "enakost naj velja za vse; kolikor časti enemu, toliko drugemu, ne več in ne manj! Ali te ni sram kupovati klobukov, ko druge dobre matere in poštene gospodinjice se cele srajce nimajo na sebi, pa so vendar zadovoljne in ponosne — ponosne! — moji rodbini, draga žena, bo pihal od zdaj zanaprej demokratiški veter; mi nismo knezi, ne dvorni svetniki, ne mahači kakor Smučiklas, Grabunec in drugi taki domišljivi milijonarji. Peter Pohlina ni kateri sibihi teleban, ampak cesarski profesor, naprednjak, demokrat in socialist; da veš, Ana, socialist, in tudi volil bo s socialisti. Sploh pa mi kupiš še jutri rdečo kravato, zakaj tvoj mož ni baba, da bi ta bil prepričan pred temi prezvotnimi publglavci. In kdor ne misli biti naprednjak, demokrat in socialist, tistega zapišem v — tistega zmeljem v prah in pepel!" je zahteval kakor stekel, videč, da se je Vida nasmehnila pomoti. Nato se je zavrtel na levem podpetniku in treščil z vrati za seboj.

Ko je utihnil njegov korak na stopnicah, se je hčeri mahoma zja snil obraz; burno je objela gospo. Ano ter stekla s klobukom k zcalu.

"Socialist!" je ponavljal mati, s prstom na čelu, gledaje v duhu dvoje Pohlino; enega pa bari kadah, drugega v norišnici. Kateri je bil pravi?

Peter Pohlina je dospel v kavarno, obesil klobuk in palico, prezl visokostno pikolov doremejski paklon ter sedel k svoji mizici. V trenutku se je kadila pred njim škodolica zloglasne brozge, ki je točijo naši strupovarji za črno kavo; prišla je dišeča viržinka, lepo zapaljena, z napol izdrto slamico; odmaknjeni stol je pokrila grmad česopisov, od "Ljudstva" in "Slovenije" do nemških judovskih listov in karikaturnih s polnagami ritastimi bitji, predstavljajočim fine vlažuge po dumajskem vkusu. Profesor je brskal.

"In 'Rdeči plamen'?" je ogorčeno kliknil natakarkju. "Vsak dan hočem brati izvrstni, pošteni ta časopis!"

Kljubovalno ga je razgrnil, da se je videl naslov po vsej kavarni, ter se zaglobil v male vesti.

"Joj, rospod-kolega, kam zapišemo to revolucionarno zanimanje?" ga je zmotil simpatični glas Milana Križaja, temnoplovaslega presuhega in predolgega tridesetletnega mladčena s kratkimi očmi in košenim, pegastim licem, ki se je približal od sosednje mize. "Socialistov doslej niste marali, ako pomnim prav."

"Hudo se motite ljubi moj. 'Rdeči plamen' zastopa modre nazore in je že davno moj najljubši list," se je zlegal Pohlina, pokroviteljsko motreč suplentna skozi naočnike. "Kdo ne bi simpatiziral z njimi, prosim vas? Praviho srce je zmerom rdeče barve. Celi svet je bil pod pritiskom kapitalizma, feudalizma, birokratizma in preobjedene buržoazije" — te besede je prebral dobesedno iz "Rdečega plamena" — "in Peter Pohlina ne bi čutil tega? On, ki zagovarja vselej in povsod najsvobodnejše geslo? Še v njihovih vrstah me boste videli, na stara leta, z nagelnom na psih; še na shodih utegnem kdaj govoriti in klicati človeštvo v boj zoper tri-

noštvo krivičnega mamona. Liberte, egalite, fraternite — z aristokratii, pravimi in namišljenimi, rojenimi in storjenimi, pa brž na kandelabre!"

Križaj je tiščal roke v nabrekle žepce svojega ponošenega rjavega sukniča in strme poslušal take besede iz profesorjevih ust. Poznal ga je, da v ožjem krogu rad spušta tured, ali to je bilo vendar preveč jakobinstva za sivo glavo. — Zmedeni skok od mamona do aristokratov na kandelabrah ga je o-supil tem bolj, ker ni mogel slutiti, da velja samo nezvestemu Smučiklasu.

Nasproti je sameval eleganten mlad tujec pri uradnem listu in sportnih obzornikih. Dasi je bil naročil svojo kavo po nemško in glasne profesorjeve pridige menda ni razumel, je vendar vzdignil oči ob neprijazni omembi aristokratov.

Zadovoljen s svojimi puntarstvom je Pohlina odložil časopis ter posprebal kavo. Nato se je spomnil ženinih naklepov z mladim hišnim prijateljem in ga povabil, naj se ozleza marljivoje.

"Vida je tako vesela vaših obiskov," je dodal nalašč, maščevalno gledaje za Smučiklasom, ki je baš trebulhal mimo njiju v drugi konec kavarne, delaje se, kakor da ne vidi Pohlina. "Družba rešnega človeka s plemenitimi nazori je dekletu potrebna; med goskami je ne vidim rad, brez vsakega občevanja pa tudi ne more živeti. Vsa je zaverovana v vas!"

In s hudo mušnim nasmeškom se pomeril Križaja; suplent je pokrklatel ter se zahvalil za vabilo.

"Saj sem že tako vsak svobodni trenotek pri vas", je memil v zadregi. "Strah me je včasih, da delam napotje."

"Nu," je dejal profesor dobrodušno, "teh trenotkov je zdaj bolj malo. Kaj snujete med svojimi stiri steni? Brusogoj ve nekaj o pripravah na izkušnjo. Bilban pa mi je izdal skrivnost, da končavate Prešernov življenjepis; katero je resnica?"

Križaj je sramečljivo priznal oboje. Življenjepis, ki ga je znašal že na univerzi, bi bil gotov, da ni vmes pisaril novel, in za izkušnjo bi bil pripravljen, da ni življenjepisa; jese ni upa končati eno in drugo.

"Prav, prav le čvrsto naprejt!" ga je pohvalil stari. "Narod potrebuje mož."

Ali mož je malo; praznota, lenoba, koritarstvo in prvaštvo, kamorkoli se ozreš. Tako se je vrnil Pohlina k svoji srditi lajni, ter obgodel vladu. Nemece in klečeplazce obeh političnih struj, vse po vrst in zaslugi. Križaj se je umeknil stari nam, Bilbanu, Kozlu in Šepetalju; Pohlina je zabavljaj še vedno. Slavni Miljutin Kozel, ki je odkril dve nepoznani vejeji Stanka Vraza, se je kosal z njim v ogorčenju. Sirovi Šepetalji, idealni borec zoper firvo kmetski izgovor našega jezika, mu je "pomagal" z modrimi opazkami, čokati naravoslovec Bilban pa je pri speval žaljive primere iz svoje stroke. Pohlina je triumfiraj; po odhodu tovarišev se je posedel ter zahteval novo čašico kave, da ob njih premišli svoj sijaj. Zavest lastne odličnosti mu je polnila možgane z meglami kadila, kar čutil se je usodi, ki ga ne dvigne iz zakotne teme.

Toda krivil jo je prenaglo. Ohjestno majavo solnce se je bilo privalilo na drugo stran ulice, vdrl v kavarno z vrha visokih oken ter obsjalo elegantnega tujca tako brezobzirno da je kihnil trikrat zaporedova. Kakorkoli se je obrnil s stolom, je bilo zaman; žarki so ga klali v oči ter rajali po njegovem časopisu, da ni mogel brati; demant v njegovem prstanu je srsal vse mavrične čare. Zlovoljno je zravnal mladi mož svojo sloko postavo, ogledal se negotovo na desno in levo ter sedel na mesto zraven Pohlina, kjer je malo prej zabavljaj Šepetalji. Rahli poklon, s katerim je pozdravil sosedu, je zbudil profesorjevo odobravanje in pozornost, pa je menda res tudi pomenil, da želi stopiti z njim v diplomatske odnošaje. Ta poljušana misel je ščegotala Pohlina čnako kakor dta-

kretni parfum, ki ga je bil prinesel tujec s seboj.

Oziraje se za kolobarji viržinkinega dima in za neumorno na svatbo pomladnih muh, je hkrati skrivaj opazoval neznanca. Črnolas je bil, gladko obrbit in počesan po novi angleški modi vzemirjalo ga v njegovem vnanjem liku le to, da mu je manjkalo vsake posebnosti. Njegove oči so gledale nekam trudno, pa vendar zvezdavo, kakor bi lovile dojem nove okolice; obraz je bil pravilen, črte prijetne, z blazirano senčico, kakor rišejo kneze na konjskih dirkah; le orlovski nos je v prvem hipu malce zboldel Pohlina, ker ga je spomnil Smučiklasovega. Njegova obleka od ovratnika pa do čevljev, se je ponášala z vkusno eleganco brez modne pretiranosti. Profesor je slutil v njem človeka iz drugega sveta.

Kakor slučajno je zagledal tujec na njegovem kupu dumajski list, ki slovi po svojih strogo konservativnih načelih. Iztegnil je negovano, dasi mišičasto roko ter nemško poprosil dovoljenja.

"Izvolite!" mu je postregel humanist z uslužnostjo, kateri se je sam začudil. Prišlo mu je na um, da mora popravljati zvezke, ali nekaj mu ni dalo vstati, kakor bi sedel na smoli.

Sosed je kmalu odložil časopis, ozrl se naravnost v Pohlina ter vprašal s svetlo prijaznim, trohico nosljajočim glasom:

"Oprostite, da vas motim, gospod profesor; ali nima vaše ljubko mestece tudi kakih zgodovinskih spomenikov? Zanimalo bi me spoznati ostanke njegove preteklosti. Ako sodim prav, da imam čast govoriti s profesorjem na tukajšnji univerzi..."

Dalje prihodnjaj.)

Dopisi.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

zvišalo. Ker do sedaj se je že znizalo plače do mala povsod preveč in brez kakega odpora, razen železničarjev, ki se sedaj menda pripravljajo na odpor.

Kaj bo pa z nami v Westmorelandu, pa ne nekaj negotovega. Neki postarni Anglež American mi je pripovedoval, da je že bila unija tukaj nekaj dobljena in je obsegala dva cela distrikta, št. 3 in 4. Rekel je: kompanije so vidle, da so bili štrajkarji oslabljeni vsled dolgega štrajka, naker je priznanje unije odklonila in ljudje so tako šli na delo, unija se pa nadalje zanje niti brigala ni. Kompanija je premogarjem pustila svojega tehtalea, ki je za premogarje pisal vozičke. Toda še tistega so pogнали.

Tako, rojaki, sedaj je čas, da vzdržimo, sedaj se nam nudijo prilika, ali pa nikoli več. Glejmo pa tudi predno bo konec, kako se bo z nami postopalo. Sicer se to ne tiče toliko nas Slovencev kot drugih. Mi smo stopili na stavko iz simpatije do svojih delavnih sbratov, drugi so šli pa pod pogojem, da se jim gotov del dobrot zasigura, to je unijo in še mnogo več. Mi se sicer nismo toliko ozirali na to, ampak zavedali smo se da katerikoli krat so unijski premogarji kaj pridobili, deležni smo bili tudi mi našega deleža.

K koncu pa opozarjam, da se še te zadnje dneve ali k večjem tedne vzdrže. Res, da že trka marsikje potreba na vrata, toda prave sile še ni. Drže tudi drugi, ki so že trikrat toliko časa na stavki ko vi, in tudi brez vsake podpore. Zato samo pogum! To je vse, kar danes nekaj zaleže.

Louis Stancar.

(Dopisnike iz Claridge, Pa., se prosi, da v bodoče pišejo svoje dopise s črnim, ne pa s svinčnikom. Op. stavec.)

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJ-VEČJI SLOVENSKEI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

KAJ JE PRAV IN KAJ NE.

Čikaška policija z vso vneto skrbi, da se ne gode po parkih kake neumnosti. Fantje in dekleta se morajo dostojno obnašati. Obenih objemov, nobenih poljubov. Slika bi bila gotovo drugačna, če bi jo fotograf vzel, ko bi ne bilo policajca poleg.

Dvanajst ruskih popov obsojenih na smrt.

Iz Berlina poročajo: Dvanajst ruskih popov je bilo obsojenih na smrt tekom obravnave, ki se je vršila v Moskvi proti 57 cerkvenim pristašem, ki so imeli protestni shod proti zaplenjenju cerkvenih lastnine od strani boljševikov, vključno dragocene kamene, zlato in srebrno posodo. Ruska sovjetska vlada je napravila iz teh duhovnikov svarilen vzgled ne le z ostro strojno kazni, temveč tudi s tem, da se je vršila obravnava v največjem moskovskem gledišču in da se je razsodbo objavilo v vseh listih ter s tem pokazalo vsem, da je vsak odpor nemogoč.

Zločin obtoženih ni bil večji kot bi ga izvršil vsakdo, ki bi priredil kake nedelje popoldne protestno zborovanje v tej ali oni dvorani. Skupina cerkvenih udanih ljudi, vključno dvanajst duhovnikov, je imela tako protestno zborovanje v Moskvi, na katerem se je prečitalo patriarhovo pismo, v katerem se je obsjalo ta zaplenjenja. Vsled tega so bili aretirani ti in poleg tega še sedemnajst nadaljnih duhovnikov, ki so prečitali pismo raz le. Ko so jih privleli k obravnavi, so bili jetniki obdani od boljševiških čet in v gledišču je bilo polno komunistov, ki so dobili vstopnice.

Patriarh Tikhon, ki se je od tedaj naprej že odpovedal svojam visokemu uradu, je bil poklican kot prič. Ko je stopil v dvorano, je dvignil svojo roko ter blagoslovil zbrani narod. Verski instinkti množice so bili za trenutek prebujeni vsled dostojanstvene zunanosti patriarha in vsi so se dvignili s sklonjenimi glavami. Nato se je nadaljevalo z obravnavo.

Sodnik je bil mnenja, da je dejstvo, da se je protestno zborovanje vršilo, zadosten dokaz, da se obsodi duhovnike radi veleizdaje. Poleg onih, ki so bili obsojeni na smrt, jih je bilo več, ki so bili obsojeni na ječo od desetih do petnajstih let. Prejšnji patriarh je zopet pod nadzorstvom. Krog njegove hiše so postavljene straže in on ne sme zapustiti hiše ali sprejemati posetnikov.

Sovjetske oblasti so povedale poročevalcu newyorskemu "Herald", da bo treba še mesec dni, da se dovrši delo zaplenjenja cerkvenih zakladov. Boljševiki priznavajo, da so v skrbih glede posledice tega obnovenja boja s cerkvijo, da pa ne upoštevajo sovravnosti, katero bi mogoče zbudil s tem v inozemstvu. Svoje dejanje opravičujejo s tem, da nimajo nobene druge poti, kako priti do denarja.

Tipično za splošno apatijo v deželi je dejstvo, da so spopadi med pristaši cerkve ter boljševiškiimi lovei na zklade sorazmerno redki.

Med onimi, ki so sedeli kot sodniki v najvišjem sovjetskem revolucionarnem tribunalu, ki je obsodil duhovnika na smrt, se je nahajal tudi neki prejšnji kovinarški delavec iz Pittsburgha, po imenu John Kotek, ruski Amerikaneec, ki je bil aretirani radi svojih radikalnih delavnosti v Pittsburghu ter deportiran. Šest mesecev po povratku v Rusijo je bil imenovan sodnikom pri najvišjem revolucionarnem sodišču in sedaj ima z desetimi nadaljnimi delavci vred oblast nad življenjem in smrtjo ruskega naroda.

Ko se ga je vprašalo glede njegovega juridičnega stališča, je izjavil, da smatra smrtno kazen za najbolj uspešni in pripristi način kazni. Ko so ga vprašali glede kazenskega zakonika, je odgovoril, da so sodniki dosedaj sodili soglasno s svojim zdravim razumom, da pa se je uveljavilo v zadnjem času pa pravil.

Tipično za ruski revolucionarni tribunal je, da so porabili sodniški sodnik večino svojega časa s tem, da so igrali ulogo državnih pravdnikov. Dočim je bil predsedujoči sodnik inteligenten, so bili ostali vsi brez izjeme neizobraženi. Posle pisarjev opravljajo večinoma prejšnji odvjetniki.

Med onimi, ki so sedeli kot sodniki v najvišjem sovjetskem revolucionarnem tribunalu, ki je obsodil duhovnika na smrt, se je nahajal tudi neki prejšnji kovinarški delavec iz Pittsburgha, po imenu John Kotek, ruski Amerikaneec, ki je bil aretirani radi svojih radikalnih delavnosti v Pittsburghu ter deportiran. Šest mesecev po povratku v Rusijo je bil imenovan sodnikom pri najvišjem revolucionarnem sodišču in sedaj ima z desetimi nadaljnimi delavci vred oblast nad življenjem in smrtjo ruskega naroda.

Ko se ga je vprašalo glede njegovega juridičnega stališča, je izjavil, da smatra smrtno kazen za najbolj uspešni in pripristi način kazni. Ko so ga vprašali glede kazenskega zakonika, je odgovoril, da so sodniki dosedaj sodili soglasno s svojim zdravim razumom, da pa se je uveljavilo v zadnjem času pa pravil.

Tipično za ruski revolucionarni tribunal je, da so porabili sodniški sodnik večino svojega časa s tem, da so igrali ulogo državnih pravdnikov. Dočim je bil predsedujoči sodnik inteligenten, so bili ostali vsi brez izjeme neizobraženi. Posle pisarjev opravljajo večinoma prejšnji odvjetniki.

Med onimi, ki so sedeli kot sodniki v najvišjem sovjetskem revolucionarnem tribunalu, ki je obsodil duhovnika na smrt, se je nahajal tudi neki prejšnji kovinarški delavec iz Pittsburgha, po imenu John Kotek, ruski Amerikaneec, ki je bil aretirani radi svojih radikalnih delavnosti v Pittsburghu ter deportiran. Šest mesecev po povratku v Rusijo je bil imenovan sodnikom pri najvišjem revolucionarnem sodišču in sedaj ima z desetimi nadaljnimi delavci vred oblast nad življenjem in smrtjo ruskega naroda.

Ko se ga je vprašalo glede njegovega juridičnega stališča, je izjavil, da smatra smrtno kazen za najbolj uspešni in pripristi način kazni. Ko so ga vprašali glede kazenskega zakonika, je odgovoril, da so sodniki dosedaj sodili soglasno s svojim zdravim razumom, da pa se je uveljavilo v zadnjem času pa pravil.

Tipično za ruski revolucionarni tribunal je, da so porabili sodniški sodnik večino svojega časa s tem, da so igrali ulogo državnih pravdnikov. Dočim je bil predsedujoči sodnik inteligenten, so bili ostali vsi brez izjeme neizobraženi. Posle pisarjev opravljajo večinoma prejšnji odvjetniki.

Med onimi, ki so sedeli kot sodniki v najvišjem sovjetskem revolucionarnem tribunalu, ki je obsodil duhovnika na smrt, se je nahajal tudi neki prejšnji kovinarški delavec iz Pittsburgha, po imenu John Kotek, ruski Amerikaneec, ki je bil aretirani radi svojih radikalnih delavnosti v Pittsburghu ter deportiran. Šest mesecev po povratku v Rusijo je bil imenovan sodnikom pri najvišjem revolucionarnem sodišču in sedaj ima z desetimi nadaljnimi delavci vred oblast nad življenjem in smrtjo ruskega naroda.

Ko se ga je vprašalo glede njegovega juridičnega stališča, je izjavil, da smatra smrtno kazen za najbolj uspešni in pripristi način kazni. Ko so ga vprašali glede kazenskega zakonika, je odgovoril, da so sodniki dosedaj sodili soglasno s svojim zdravim razumom, da pa se je uveljavilo v zadnjem času pa pravil.

Tipično za ruski revolucionarni tribunal je, da so porabili sodniški sodnik večino svojega časa s tem, da so igrali ulogo državnih pravdnikov. Dočim je bil predsedujoči sodnik inteligenten, so bili ostali vsi brez izjeme neizobraženi. Posle pisarjev opravljajo večinoma prejšnji odvjetniki.

Med onimi, ki so sedeli kot sodniki v najvišjem sovjetskem revolucionarnem tribunalu, ki je obsodil duhovnika na smrt, se je nahajal tudi neki prejšnji kovinarški delavec iz Pittsburgha, po imenu John Kotek, ruski Amerikaneec, ki je bil aretirani radi svojih radikalnih delavnosti v Pittsburghu ter deportiran. Šest mesecev po povratku v Rusijo je bil imenovan sodnikom pri najvišjem revolucionarnem sodišču in sedaj ima z desetimi nadaljnimi delavci vred oblast nad življenjem in smrtjo ruskega naroda.

Ko se ga je vprašalo glede njegovega juridičnega stališča, je izjavil, da smatra smrtno kazen za najbolj uspešni in pripristi način kazni. Ko so ga vprašali glede kazenskega zakonika, je odgovoril, da so sodniki dosedaj sodili soglasno s svojim zdravim razumom, da pa se je uveljavilo v zadnjem času pa pravil.

Tipično za ruski revolucionarni tribunal je, da so porabili sodniški sodnik večino svojega časa s tem, da so igrali ulogo državnih pravdnikov. Dočim je bil predsedujoči sodnik inteligenten, so bili ostali vsi brez izjeme neizobraženi. Posle pisarjev opravljajo večinoma prejšnji odvjetniki.

Med onimi, ki so sedeli kot sodniki v najvišjem sovjetskem revolucionarnem tribunalu, ki je obsodil duhovnika na smrt, se je nahajal tudi neki prejšnji kovinarški delavec iz Pittsburgha, po imenu John Kotek, ruski Amerikaneec, ki je bil aretirani radi svojih radikalnih delavnosti v Pittsburghu ter deportiran. Šest mesecev po povratku v Rusijo je bil imenovan sodnikom pri najvišjem revolucionarnem sodišču in sedaj ima z desetimi nadaljnimi delavci vred oblast nad življenjem in smrtjo ruskega naroda.

Ko se ga je vprašalo glede njegovega juridičnega stališča, je izjavil, da smatra smrtno kazen za najbolj uspešni in pripristi način kazni. Ko so ga vprašali glede kazenskega zakonika, je odgovoril, da so sodniki dosedaj sodili soglasno s svojim zdravim razumom, da pa se je uveljavilo v zadnjem času pa pravil.

Tipično za ruski revolucionarni tribunal je, da so porabili sodniški sodnik večino svojega časa s tem, da so igrali ulogo državnih pravdnikov. Dočim je bil predsedujoči sodnik inteligenten, so bili ostali vsi brez izjeme neizobraženi. Posle pisarjev opravljajo večinoma prejšnji odvjetniki.

Med onimi, ki so sedeli kot sodniki v najvišjem sovjetskem revolucionarnem tribunalu, ki je obsodil duhovnika na smrt, se je nahajal tudi neki prejšnji kovinarški delavec iz Pittsburgha, po imenu John Kotek, ruski Amerikaneec, ki je bil aretirani radi svojih radikalnih delavnosti v Pittsburghu ter deportiran. Šest mesecev po povratku v Rusijo je bil imenovan sodnikom pri najvišjem revolucionarnem sodišču in sedaj ima z desetimi nadaljnimi delavci vred oblast nad življenjem in smrtjo ruskega naroda.

Ko se ga je vprašalo glede njegovega juridičnega stališča, je izjavil, da smatra smrtno kazen za najbolj uspešni in pripristi način kazni. Ko so ga vprašali glede kazenskega zakonika, je odgovoril, da so sodniki dosedaj sodili soglasno s svojim zdravim razumom, da pa se je uveljavilo v zadnjem času pa pravil.

Tipično za ruski revolucionarni tribunal je, da so porabili sodniški sodnik večino svojega časa s tem, da so igrali ulogo državnih pravdnikov. Dočim je bil predsedujoči sodnik inteligenten, so bili ostali vsi brez izjeme neizobraženi. Posle pisarjev opravljajo večinoma prejšnji odvjetniki.

ADVERTISEMENTS.

Električne veternice

V vročini znostaja produkcija. Električna vetrnica ali iz-črpovalna vetrnica, postavljena na primeren kraj bo ohladila zrak, da se bo delo nadaljevalo skoraj brez prestanka.

Vetrnice so sedaj razstavljene v naših izložbah. Lahko pa dobiti tudi iz našega Power Bureau brezplačno navodilo, kako lahko napravite vaše delavnice bolj udobne.

The New York Edison Company

At Your Service

General Offices: Irving Place and 14th Street

Podružnice, kjer se razkazuje in razstavlja električne pripravbe za udobnost občinstva.

20 Norfolk St. 124 West 42d St. 362 East 149th St.
10 Irving Place. 151 East 86th St. 555 Tremont Ave.
15 East 125th St.

Čudežno dete.

Današnja doba se nikakor ne more pritoževati, da manjka ne-navadno nadarjene dece. Tako na glashenem kakor na pevskem področju, manje vsekakor v likovni umetnosti in literaturi, se pripravljajo prava čudeša.

Letos je 200 let, odkar se je rodilo v resnici neverjetno nadarjeno dete, ki je že v svojem četrtem letu zbudilo pozornost vsega sveta. To je bil mali Kristijan Heinke iz Lübecka v Nemčiji, ki je prvih deset mesecev svojega življenja preživel kakor ostali sirtniki njegove dobe. Ker so dete dolgo hranili z dojenjem, se ni moglo naučiti samostojno jesti vsa štiri leta svojega življenja. Ko mu je bilo deset mesecev, je otrok z neobičajno ostroostjo razmotrival vse predmete v hiši svojih starišev in si zapomnil vsako ime. Vrh tega je imena vseh predmetov izgovarjal silno natančno. Stariši so poklicali učitelja in mali Kristijan se je v osmih tednih naučil skoro celo sv. pismo. Poznal je stare in novo zavezo ter svetovno zgodovino še predno je dovršil dve leti svojega življenja. Zanimal se je zlasti za zemljepis. Ko je bil star tri leta, je znal mali Kristijan že okoli 8000 latinskih besed in je čital latinski in nemški. Pisati se je naučil v četrtem letu.

Višek njegovega čudežnega življenja je bilo njegovo potovanje v spremstvu dojlje v Kopenhagen (Kodanj) na Dansko, kjer je bil sprejet od kralja. Sedel na križu svoje dojlje, je odgovarjal nad dve uri danskemu kralju na vsa vprašanja, ki mu jih je stavil začuden kralj. Toda divno razvitemu duhu otroka ni odgovarjalo njegovo telesno ustrojstvo. Dete je ginevalo od dne do dne in ko-nečno umrlo dne 27. julija 1726, staro 4 leta, 4 mesece in 21 dni.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJ-VEČJI SLOVENSKEI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

ADVERTISEMENTS.

NAZVANILLO IN ZAHVALA.

V globoki žalosti naznanjam vsem prijateljem, znanec in sorodnikom, žalostno vest, da se je 3. junija ob devet

Tri leta.

Novela. — Ruski spisal Antov Čuhov.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

(Nadaljevanje.)

Nina Fjodorovna je mislila, da se šali, a ko se je prepričala, da je res, kar pravi, se je pričela jokati. Ni bila vesela te novice.

— Dobro, jaz ti čestitam, — je rekla. — Zakaj pa vse to tako nenadno?

— Ne, to ni nič nenadnega. To se je pletlo od marca naprej, le da nisi ti ničesar opazila. . . Zaljubljen sem se v njo preteklega marca, ko sem se seznanil z njo tukaj, v tvojih sobah.

— Mislija sem, da boš vzel kakšno iz naše moskovske družine, — je rekla Nina Fjodorovna po kratkem odmoru. — Deklice v naši družbi so priprosteje. A kaj zato, Alojša, da boš se ti srečen, — to je glavna stvar. Moj Grigorij Nikolajčič me ni ljubil in tega mi mogoče prikriti. Lahko vidiš, kako je najino življenje. Seveda, vsaka ženska te lahko ljubi radi tvoje dobrohotnosti in tvojih možganov, a vidiš, Julička je deklica iz dobre družine in izobražena. Dobrota in možgani ji ne zadostujejo. Ona je mlada in ti, Alojša, nisi več mlad in tudi ne lep.

Da ublaži učinek zadnjih besed, ga je pobožala po glavi ter rekla:

— Ti nisi lep, a si srčan.

Bila je tako vzneta, da je stopila lahna rdečica v njena lica in pričela je razpravljati, če bi bilo primerno zanjo blagosloviti Alojšo z ikonom pri poroki. Bila je, tako je modrovala, njegova starejša sestra ter zavzemala mesto njegove matere. Skušala je prepričati svojega poparjenega brata, da je treba slaviti poroko na primeren način, s pompom in veseljačenjem, tako da se ne bo nikdo mogel pritožiti.

Nato je pričel hoditi k zdravnikom kot sprejeti snubač, trikrat ali štirikrat na dan. Sedaj ni imel nikdar časa, da bi stopil na mesto Saše ter čital na glas zgodovinske novice. Julija ga je sprejemala v svojih dveh sobah, ki sta bili nekoliko oddaljeni od študijske sobe očeta in v teh dveh sobah se je čutil Laptev zelo domačim. Stene so bile temne barve in v enem kotu je stal ikon. Dišalo je po dobrem kadilu in po olju ki je gorelo v lučicah pred ikoni. Njejni so bi sta se nahajali na skrajnem koncu hiše. Posteljo in toaletno mizico je skrivala pred radovednimi pogledi zavasa, vrata omare za knjige so bila od znotraj zagrnjena z zelenim blagom in na tleh so bile preproge, vsled česar ni bilo čuti njenih korakov. Iz vsega tega je sklepal Laptev, da je na rezerviranju značaja in da ljubi mirno ter bolj samotarsko življenje. Na njenej testnem domu so postopali z njo kot da še ni popolnoma dorasla. Ni imela nikakega svojega lastnega denarja in pogosto, kadar sta šla skupaj, ni zprehol je prišla v veliko zadrego ker ni imela pri sebi niti kopejke. Njen oče ji je dovolil le zelo malo za obleke in knjige, ko maj deset funtov na leto. Dejanski pa celo doktor sam ni imel dosti denarja kljub svoji dobri praksi. Igral je vsaki večer v klubu karte in vedno izgubljal pri igri. Razveintega pa je kupoval zadolžene hiše potom neke stavbinske družbe ter jih dajal v najem. Stanovalec so neredno plačevali svojo najemnino, a on je bil prepričan, da so te spekulacije dobičkanosne. On sam je vzel posojilo na hišo, v kateri je živel s svojo hčerko in z denarjem, katerega je dobil na ta način je kupil kos prazne in puste zemlje, kjer je že pričel graditi veliko, dvonadstropno hišo, katero je hotel takoj obremeniti, kakor hitro bi bila dozidana.

Laptev je živel sedaj kot v oblakih in imel je občutek kot da ni več on sam, temveč njegov dvojnik. Stori je marsikaj, česar bi preje v nobenem slučaju ne bil storil. Šel je trikrat ali štirikrat z zdravnikom v klub, obedoval z njim ter mu ponudil denar za grajenje hiš. Obiskal je celo Panavrova na lastnem domu slednjega. Na ta ali oni način se je zgodilo, da ga je Panavrov povabil na kosilo in ne da bi pomislil, kaj pomenja to, je Laptev sprejel povabilo. Sprejema je neka ženska, stara pet in trideset let. Bila je visoka in tenka, z nekoliko osivelimi lasmi ter črnimi obrvmi. Poznalo se ji je, da ni Rusinja. Na njenih licih je bilo opaziti bele lise moker. Sladko se mu je zasmejala ter mu stisnila roko. Laptevu se je zdelo, da se je smehljala radostna, ker je hotela prikriti pred seboj in drugimi dejstva, da je nasrečena. Videl je tudi dve majhni deklici, stari tri leta in pet, ki sta bili zelo podobni Saši. Za obeh so imeli mlečno juho, mrzlo teletino in čokolado. Jedi niso ugajale Laptevu. Miza pa je bila opremljena na razkošen in sijajen način.

Sele ko je zavžil svojo juho je Laptev spoznal, kako neprimerne je bilo za njegova priti tja in jesti. Ženska je bila v zadregi, a se neprestano smehljala ter kazala svoje zobe. Panavrov pa je medtem na učen način razlagal, kaj je ljubezen in kaj ji dolgujemo.

— V ljubezni imamo vzgled delovanja elektrike, — je rekel v francoskem jeziku, obrnjen proti ženski. — Vsak človek ima v svoji koži mikroskopično majhne žleze, ki vsebujejo električni tok. Kadar srečate osebo, koje električni toki so paralelni ali vzporedni z vašimi, se zaljubite.

Ko je prišel Laptev domov ter ga je sestra vprašala, kje da je bil, ji ni ničesar odgovoril, kajti sram ga je bilo.

Čutil je, da se nahaja v napačni poziciji, prav do poročnega dne. Njegova ljubezen je rasla z vsakim dnem in Julija se mu je zdelo poetično in vzvišeno bitje. Kljub temu pa ni bilo nobene medsebojne ljubezni in resnica je obstajala v tem, da jo je kupil in da se je ona prodala. Včasih, kadar je razmišljal o tej stvari se ga je loteval obup in vpraševal se je: ali naj izginem, ali pobegnem? Po cele noči ni spal ter premišljal, na kak način se bo sestavil v Moskvi z žensko, katero je imenoval v svojih pismih "gotovo osebo" in kakšno stališče bosta zavzela njegov oče in brat, težavna človeka, napram njegovi poroki in Juliji.

Bal se je, da bo rekel oče kaj žaljivega ali surovega napram Juliji o prvem sestanku. Nekaj čudnega se je tudi v zadnjem času zgodilo z njegovim bratom Fjodorjem. V svojih dolgih pismih je pisal o važnosti zdravlja, o učinkovanju boleznin na duševno stanje, o pomenu vere, a niti besedice o Moskvi ali trgovini. Ta pisma so vzemirjala Lapteva in mislil si je da se je značaj brata izpremenil ter se obrnil na slabše.

Poroka se je vršila septembra meseca in sicer v cerkvi svetega Petra in Pavla, po maši in še istega dne je mladi par odpotoval v Moskvo. Ko sta se Laptev in njegova žena, oblečena v črno obleko z dolgo vlečko ter že bolj podobna poročni ženski kot pa deklici, poslovila od Nine Fjodorovne, je vse migalo na lieu bolnice, a niti ene solze ni bilo v njenih suhih očeh. Rekla je:

— Če bi — kar zabranj Bog, — umrla, skrbita za moji mali deklici.

— Obljubljam, — je rekla Julija Sergejevna in tudi njene ustnice so pričele trepetati.

— Pridem te obiskat oktobra meseca, — je rekel Laptev, zelo ginjen. — Mora se obrniti na boljše, draga moja.

Potovala sta v posebnem oddelku železniškega voza. Oba sta bila poparjena in tesno jima je bilo pri sreju. Ona je sedela v nekem kotu, ne da bi snela svoj klobuk ter se delala kot da dremlje. On je ležal na nasprotni strani in vzemirjale so ga različne misli, ki so se tikale njegovega očeta, one "gotove osebe", in če bo Juliji vseč stanovanje v Moskvi. Ko se je ozrl na svojo ženo, ki ga ni ljubila, se je žalostno vpraševal: — Zakaj se je zgodilo vse to?

(Dalje prihodnjič.)

Prosjak Škrenec.

"Halo, otroci, skupaj, Škrenec je tukaj!" Ob tem klicu starega prosjaka smo drvili mali paglavčki vesela pijani okrog moža, ki se je moral zdeti na prvi pogled vsakomur precej smešen. Mesto prosjačke bisage čez ramo je nosil v levici neke vrste cekar, ki pa ni bil dosti mlajši od Škrenca samega. Za palico mu je služil ogorel dežnik, glavo mu je pokrival ogromen širokokrajni klobuk, o katerem so nakateri poročniki trdili, da nima v premeru nič manj nego z njegov rudič dežnik, kadar je razpet. Obleko je nosil, kakoršno je sploh dobil, sedaj preveliko, sedaj zopet premajhno. Pa to bi še vse bilo, le čevljev ta čudak ni nosil nikoli. Poleti je hodil bos, pozimi pa je imel noge ovite kar na debelo s čunjami.

A kljub temu je bil nam otrokom nad vse ljub in drag. Kadar smo ga dobili v roke, spremlili smo ga trumoma do vsakega vodnjaka. Tam se je vsedel na pol podrti klopi, mi pa po tleh krog njega. In začel nam je praviti bajke in pravljice, smešne, da smo se tolkli ob kolena, pa tudi strašne, da so se nam jezili lasje. Kadar pa mu je zmanjkalo besed, posegel je v svoj starodavni, a za nas tako velevažni cekar in izvlekel iz njega bonbončke, pa še kako sladke, ter nam jih začel deliti.

Vidite, čitatelji moji, da potem res ni bilo nič čudnega, da smo imeli otroci prosjaka Škrenca tako radi. S tem, da je šel na roko otročjem, je ustregel raznim mamicam, ki ne ostanejo nikoli mizolčne napram onemu, ki pokaže mehko srce do njih ljubljencev. Sicer se je pa znal gospodinjnjam prikupiti tudi s tem, da jim je prinašal raznovrstne zdravilne rože proti vsakojakim boleznim. Zato je dobival Škrenec pri tej ali oni hiši vedno boljše kosilo in mehkejšo posteljo kakor drug prosjak.

Dobro smo se razumeli s Škrencom, dobro. A prišlo je drugače. Bilo je ob času, ko je umrl stari "Amerikanec", ki je stanoval konec naše vasi. Ta človek je bil rojen — kakor je sam zatrjeval — v naši vasi. Večino svojega življenja je prebil v Americi — od tod tudi njegov priimek — in si je ba je nahranil mnogo denarja. Živel je zelo samotarsko in skopo. Toda življenje in smrt pokojnega Amerikanca naše vaščane ni bogve kaj brigala. Tem glasnejši vzklili začudenja pa po šli od ust do ust, ko je počila novica, da je Amerikančevu stanovanje vzel v najem — prosjak Škrenec. In vendar je bila to resnica; kajti kmalu smo videli Škrenca šetati se pred svojim čednim stanovanjem.

Odslej pa tudi prosjaki ni več Karkoli je porabil za življenske potrebe, vse je sproti in pošteno plačal.

Radovednost vaščanov, kje je Škrenec dobil denar, je vedno bolj rasla. Nekateri črnogledi so celo sumili, da do sedanjega svoje udobnosti Škrenec ni prišel poštenim potom.

Otroci smo se sedaj še bolj gnetli okrog njega. Saj nas je pa tudi res rad imel. Vedno nas je razveseljeval s kako novo pravljico ali pa s cukrčki.

Ko smo se nekoč na vrtu zopet prav dobro imeli, poruka mali sosedov Miheč Škrenca za kamizolo in pravi:

"Slišite vi, naš ata so pa mami rekli, da ste vi gotovo kje mnoge denarja ukradli."

Pri teh besedah nedolžnega Miheča je pogledal stari Škrenec tako strahno, kakda ga še nismo videli prej nikoli. Nato pa je hitro in molče odšel s svoje stanovanje in se zaklenil.

Od tedaj pa tudi za nas otroke ni več maza. Živel je popolnoma sam zase prav do časa, ko se mu je približala smrt.

Tedaj pa je dal poklicati moža očeta in župana ter jima govoril z oslabeledim glasom:

"Ljuba sosed, umrl bom, saj je čas. Star sem že in dozorjem

kakor zrela hruška. Še prej pa moram narediti svoj testament in vama pojasniti skrivnost, radi katere so si vaščani tako belili glave in še celo nedolžnim otrokom pravili, da sem kradel.

Dobro se še spominjate, kajne oče župan, kako je bilo takrat, ko ste po pokojnem Amerikanecu delili obleko in take stvari med reveže. Ko sem tudi jaz prišel blizu, ste mi rekli: "Hej, prijatelj, pozno prihajaš. Vse sem že razdal. Le čakaj no, tu je še ena blazina polna mehkega perja. Kar vzemi jo! Bo vsaj enkrat tvoja glava počivala na mehku."

Jaz sem vrgl blazino na ramo, se zahvalil in šel. Res sem imel potem tisto blazino nekaj noči pod glavo, toda moja trda butica, ki je bila vse svoje življenje vajena le slame, ali pa še kaj tršega, se ni dobro počutila na pernici. Zato sem sklenil blazino izprazniti in jo napolniti z rezanico. In ko nekoga jutra preparam blazino in začnem jemati perje iz nje, zagrabim za neki zavitek. Urno odvijem, in kaj vidim: same bankove za celih 5000 kron! No, ta Amerika se je res moral zelo bati za denar, ker ga je zašil v blazino in ležal na njem. Toda kaj sedaj z denarjem? Mislim in mislim ter pridem do zaključka, da je Bog, ki vse ve, gotovo ta denar meni namenil. Blazina je bila podarjena meni, torej je tudi moje vse, kar je v blazini. Pri tolikem denarju se mi je zdelo greh še nadalje berati in nadlegovati ljudi. Najel sem si to stanovanje in živel mirno in zmerno. Ostalo mi je še 3000 kron. Ker sem bil nekoč sam prosjak, tudi sedaj ne smem pozabiti svojih stanovskih sobratov. Prosim vaju, razdelite ta denar med prosjake in jim sporočite, naj se me kdaj spomnijo v molitvi! Pa tudi sosedom pojasnita vso zadevo, da me ne bodo imeli za hudobnega. To je moj testament in ta naj ostane!"

Župan je vse, kar je bolnik povedal, skrbno zapisal, na kar se je Škrenec podkrižal in oporaka je bila napravljena.

Kake tri dni pozneje so naznanjali šentviški zvonovi, da Škrenca ni več med živimi. Ker rajni Amerikanec ni imel sorodnikov, je sodišče odobrilo Škrencevo oporoko in denar se je razdelil med prosjake in največje občinske reveže.

Od Škrenceve smrti je preteklo sedaj že mnogo let, a spomin nanj živi še vedno v moji rodni vasi, in v vsako leto na praznik Vseh svetih ozaljša množica prosjakov s cveticami in prižganimi svečami njegov grob ter glasno pomoli za mir in pokoj svojega dobrotnika — nekdanjega prosjaka Škrenca.

Razne vesti.

Kdo je zakrivil svetovno vojno?

Italjanski zgodovinar Palamenghi-Crispi je izdal pod tem naslovom v Rimu knjigo, ki bo svoji vsebini brezdomno vzbudila pozornost vsega političnega sveta. Avtor hoče v tej knjigi dokazati, da je Francija sistematično pripravila svetovno vojno. Avtor zaključuje knjigo s pozivom na Francijo, naj otvori svoje arhive, da more mednarodno sodišče temeljito pomiriti predgovino svetovne vojne.

Morziarska konvencija med Mozambikom in Angoro.

"Chicago Tribune" javlja iz Carigrada, da sta ruska in turška vlada v Angori sklenili sporazum, glasom katerega da ruska vlada turški na razpolago polovico svojega vojnega brodrovja v Črnem morju. Brodrovje Kemala paše bo na ta način pomnoženo za štiri velike vojnne ladje.

Neprilike dunajskega časopisa.

Dunajska "Arbeiter Zeitung" objavlja, da je bila vsled velikega deficita primorana s 1. majnikom ustavititi izdajanje večernega lista. Vsi večji dunajski dnevniki so zvešali mesečno naročnino od 1800 na 2100 avstr. kron.

Zaradi jajca zaklala moža.

V neki vasi blizu Floreence na Laškem je zaprosil nek Gvido Cenceti po večerji ženo, da bi mu skuhalo jajce. Žena mu je odvrgla, da nima nobenega. Ko je mož še naprej zahteval jajce, je zagrabila žena za kuhinjski nož ter zadala možu tako strašno rano v trebuh, da je skoraj nato umrl.

V staro domovino

S posredovanjem tvrčke Frank Sakser State Bank so odpotovali v staro domovino:

- S parnikom Berengaria 30. maja: Franc Ferenčak iz Homer City, Pa., v Krško vas.
- S parnikom Franco 31. maja: Jožef Pečnik iz Gowanda, N. Y., v Velike Lašče. Anka Funtak iz Battle Creek, Mich., v Kloštar. Matija Gartner s soprogo iz Curtiss, Wis., v Kamnik.

S parnikom Rochambeau 1. junija: Fred Hemmer z družino iz Brooklyn, N. Y., v Nemčijo.

S parnikom Mauretania 6. junija: Anton Lužar iz Barberton, O., na Ig. Marko Vraničar iz Klein, Mont., v Ljubljano.

S parnikom Belvedere 7. junija: Anton Kovac iz Midway, Pa., v Radeče. Jožef Harle s soprogo iz Cleveland, Ohio, v Vodice. Jožef Jamnik z družino iz Sunnyside, Utah, v Škofljico.

S parnikom Susquehanna 8. junija: Franc Rataj iz Ely, Minn., v Leoben (Ljubno).

S parnikom Paris 14. junija: Ludvik Benedik s sinom iz New York City k Sv. Joštu. Jožef Schwasniek z družino iz Galeton, Pa., v Podpresko. Ana Grašek iz New York City v Domžale. Franc Praprotnik iz Aurora, Ill., v Latio. Jožef Kebe iz Greensburg, Pa., v Cerkljico. Ianka Bratuš s soprogo iz Brooklyn, N. Y., v Trst. Marija Vončina iz Brooklyn, N. Y., v Cirkno. Milka Medved iz New York City v Novo mesto. Ivan Kebe iz Richwood, W. Va., v Jezero. Janez Urbas z družino iz Richwood, W. Va., v Cerkljico. Katarina Klarič iz Pittsburgh, Pa., v Brod ob Kulpi. Groga Bogataj iz Renton, Pa., v Škofjo Loko. Jožef Cerar iz Forest City, Pa., v Dob. Nikola Šubro iz Centralia, Wash., v Jaško. Franc Cvetkovič iz McKees Rocks, Pa., v Dobovo. Janez Bukovec z družino iz Oglesby, Ill., v Stražo. Franc Švigelj iz Cheat Bridge, W. Va., v Grahovo. Fani Gradišek iz New York City v Trzin. Marija Bricelj iz Conemaugh, Pa., v Kranjsko goro. Martin Klobavs iz Rock Springs, Wyo., v Škofjo loko. Janez Koščak iz Highwater, Utah, v Grosuplje. Anton Perše iz Thomas, W. Va., v Ljubljano. Janez Damjan iz Ringo, Kans., v Latio. Franc Šega iz Enporium, Pa., v Loški potok. Lučaj Bakota iz Uniontown, Pa., v Zagreb. Franc Grimšič iz Cleveland, O., v Lisko vas. Marija Marolt z otroci iz Elkland, Pa., v Veliko loko.

KRETANJE PARNIKOV

Kedaj približno odplujejo iz New Yorka.

BERENGARIA	20. junija	— Cherbourg	MAURETANIA	18. julija	— Cherbourg
P. VAN BUREN	20. junija	— Cherbourg	ARANTINA	15. julija	— Trst
MONGOLIA	21. jun.	— Hamburg	KROONLAND	15. julija	— Cherbourg
YORCK	21. junija	— Bremen	HANOVER	19. julija	— Bremen
OLYMPIC	24. jun.	— Cherbourg	PRES. ADAMS	19. julija	— Cherbourg
LAFAYETTE	24. jun.	— Havre	CHICAGO	20. julija	— Havre
ORBIT	24. jun.	— Cherbourg	SUSSELIANNA	20. julija	— Bremen
AMERICA	24. jun.	— Bremen	LAPLAND	22. julija	— Cherbourg
RYNDAM	24. jun.	— Rotterdam	ANDANIA	22. julija	— Cherbourg
FRANCE	24. jun.	— Havre	ROTTERDAM	22. julija	— Boulogne
MAURETANIA	27. jun.	— Cherbourg	ROMERIC	22. julija	— Cherbourg
MINNEKAHDA	28. jun.	— Hamburg	LAFAYETTE	22. julija	— Havre
PRES. POLK	28. junija	— Cherbourg	OROSEA	22. julija	— Hamburg
LA TOURAINE	28. jun.	— Havre	HUDSON	22. julija	— Bremen
HOMERIC	1. julija	— Cherbourg	RESOLUTE	25. julija	— Hamburg
SAXONIA	1. julija	— Hamburg	MONGOLIA	26. julija	— Hamburg
PR. MATOIKA	1. julija	— Bremer	FRANCE	26. julija	— Havre
ANTONIA	1. julija	— Bremer	P. VAN BUREN	29. julija	— Cherbourg
FINLAND	1. julija	— Cherbourg	CARONIA	29. julija	— Cherbourg
PRES. ARTHUR	1. julija	— Bremen	MAJESTIC	29. julija	— Cherbourg
FINLAND	1. julija	— Cherbourg	RYNDAM	29. julija	— Boulogne
AQUITANIA	4. julija	— Cherbourg	VANDYCK	29. julija	— Hamburg
TUCANIA	5. julija	— Genoa	AMERICA	29. julija	— Cherbourg
MANCHURIA	5. julija	— Hamburg	AQUITANIA	1. avg.	— Cherbourg
PARIS	5. julija	— Havre	PARIS	2. avg.	— Havre
SEYDLITZ	5. julija	— Bremen	MINNEKAHDA	2. avg.	— Hamburg
MANCHURIA	5. julija	— Hamburg	PRES. POLK	2. avg.	— Cherbourg
P. GARFIELD	5. julija	— Cherbourg	SAXONIA	3. avg.	— Hamburg
CONTE ROSSO	6. julija	— Genoa	CRECIC	3. avg.	— Genoa
ROCHAMBEAU	6. julija	— Havre	BERENGARIA	8. avg.	— Cherbourg
MAJESTIC	8. julija	— Bremen	RELANCE	8. avg.	— Cherbourg
ORDUNA	8. julija	— Cherbourg	P. GARFIELD	9. avg.	— Cherbourg
PRE. TAFT	8. julija	— Cherbourg	MANCHURIA	9. avg.	— Hamburg
N. AMSTERDAM	8. julija	— Genoa	BELVEDERE	10. avg.	— Trst
PRES. WILSON	8. julija	— Boulogne	LA SAVOIE	12. avg.	— Havre
ZEELAND	8. julija	— Trst	ZEELAND	12. avg.	— Cherbourg
OROSEA	8. julija	— Hamburg	P. GARFIELD	12. avg.	— Cherbourg
ST. PAUL	10. jun.	— Hcmburg	SEYDLITZ	16. avg.	— Bremen
RELANCE	11. julija	— Hamburg	LAFAYETTE	19. avg.	— Havre
BERENGARIA	11. julija	— Cherbourg	KROONLAND	19. avg.	— Cherbourg
JAUBAN	12. julija	— Hamburg	PARIS	23. avg.	— Havre
OLYMPIC	12. julija	— Hamburg	PRES. WILSON	26. avg.	— Trst
PRES. MONROE	12. julija	— Cherbourg	LAPLAND	26. avg.	— Cherbourg
NOORDPA	15. julija	— Boulogne	ARABIC	29. avg.	— Genoa
LA SAVOIE	15. julija	— Havre	HANOVER	30. avg.	— Bremen
G. WASHINGTON	15. julija	— Cherbourg			

ADVERTISEMENTS.

Najhitrejši moderni parniki na svetu. Izborna postrežba potnikom. V vašem mestu ali bližini je lokalni BREZPLAČNO VINO

V Jugoslavijo, Bolgarsko, Rumunsko in Madžarsko, Preko Dubrovnika in Reko

CAMERONIA - 5. julija

Parobrodni listki \$105. Davek \$7. Zveznica do Ljubljane \$90

Preko Cherbourga vsak TOREK

MAURETANIA AQUITANIA BERENGARIA

Parobrodni listki \$100. Davek \$5. Zveznica do Ljubljane \$10.81

PREKLIC.

Jaz Anton Teropišč iz Ambridge, Pa., javno preklečim ter pripoznam za grdo obrekovanje in laž, kar sem pisal svoji ženi v stari kraj, da sem tako grdi in blatni posteno ime mojega rojaka g. Fred Ogulina, namreč, da mi dolguje toliko denarja, da je njegovo imetje v stari domovini skoraj moja last, in da je dala moja žena ceniti njegovo premoženje in že hotela zapovedovati oskrbniki njegovega imetja. Prosim torej, da bi mi družina Ogulin odprstila moje grdo hinavstvo in tudi objubilim, da ne bom nikoli več taj takega govoril. — Anton Teropišč.

VAŽNO ZA GOSPODINJE

Izšla je nova kuharska knjiga

VARČNA KUHARICA

Strokovnjakinja, ki je sestavila to knjigo, je polagala važnost nato, kako pripraviti bolj ukusna jedila z manjšimi stroški in s skromnimi sredstvi.

Knjiga je trdo vezana, stane \$1.

Slovenic Publishing Co. New York

Koristno in potrebno za vsakega!

Dobili smo knjigo: "NASVETI ZA HIŠO IN DOM"

Katera vsebuje sledeče koristne nasvete in navodila: Zivinojereja Zivinozdravnik Mlekarstvo Perutninar Trtojeja Domača zdravila Kako se napravi različne Jomsče pijače Vseznalec

ter še mnogo drugih nasvetov in navodil, katera so vsakomur potrebna.

Knjiga ima 400 strani, Stane 80 centov.

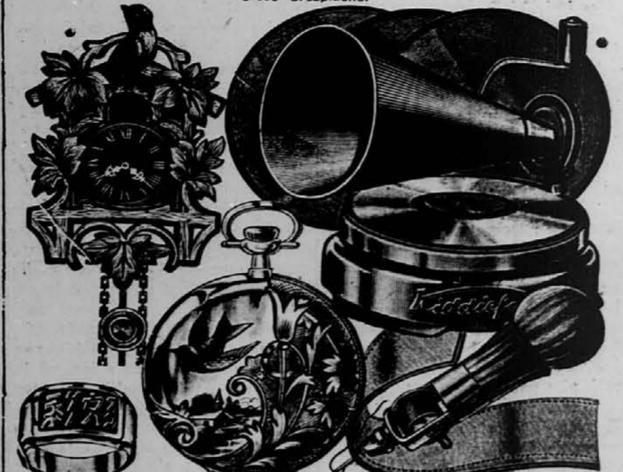
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St., New York

SAMO TEKOM TEGA MESECA.

IMATE PRILIKO, DA SE IZKORISTITE TJO NAJVEČJO RAZPRODAJO, KAR JE BILO KDAJ NUDENIH.

4 dragoceni in splošno koristni predmeti za samo \$6.95 in kitajski prstan sreče brezplačno.

Ta ponudba bo trajala samo kratek čas, in vsled tega pišete še danes to zgoraj našlikano skupino predmetov. Ko jih boste dobili, jih pokajte svojim prijateljem, znancem itd., ter jim dajte presoditi njihovo vrednost. Zagotovo prvi izkoristite to našo veliko ponudbo in v boste naš zastopnik. Samo izrežite sliko, napišite svoje ime in naslov razpisne, pridenite za 50 centov posteljni znak ali drugače za zavijanje in pošljite stroške in mi vam bomo poslali predmete ravno take kot so našlikani zgoraj in imenovani spodaj.

(1) Jako lepa ura kukavica, napravljena iz dragoceneja in trajnega lesa, kravno izrezano, kar jo napravi za še bolj dragoceneja in trajnega lesa, tako napravljeno, da kaže pravljen čas, in ga tudi, kajti regulirajo ga uteži. Garancija je za celo življenje.

(2) Zvezniška ura v srebrnonikljestem obodu, fino izdelana in izrezljana, nihajniko kolese je tako napravljeno, da kaže pravljen čas, Garancija za več let.

(3) Avtomatično šilo, s katerim lahko popravljate vaše čevlje in modroce. Šiva ko šivalni stroj ter dela istočasno pa dva šiva na obeh straneh. Z vsakim šilom dobite dve šivanki in 25 parov drute.

(4) Mali fonograf, napravljen iz pocelvine, z rogom, ima dober reproducirni glas in jasnno ter je priročen za vsakome. Z vsakim lobičito tri plošče.

Brezplačen kitajski prstan sreče. Kitajski so stotletja ustrojali prikričall njegov skrivnostni kitajski simbol sreče. Vsakdo veruje, da prinaša srečo in zadovoljstvo. Na njihove ter pratanov nosijo bogati in reveži. Vsak možki, ženska in otrok naj bi imel enega. Ta skupina predmetov bo gotovo usrla vašim prijateljem in gotovo si jo bodo nabavili, Morda boste tudi vi, če ne odeli, zato takof na delo.

UNION SALES COMPANY Dept. 660, 165. Duane Street, Chicago, Ill.